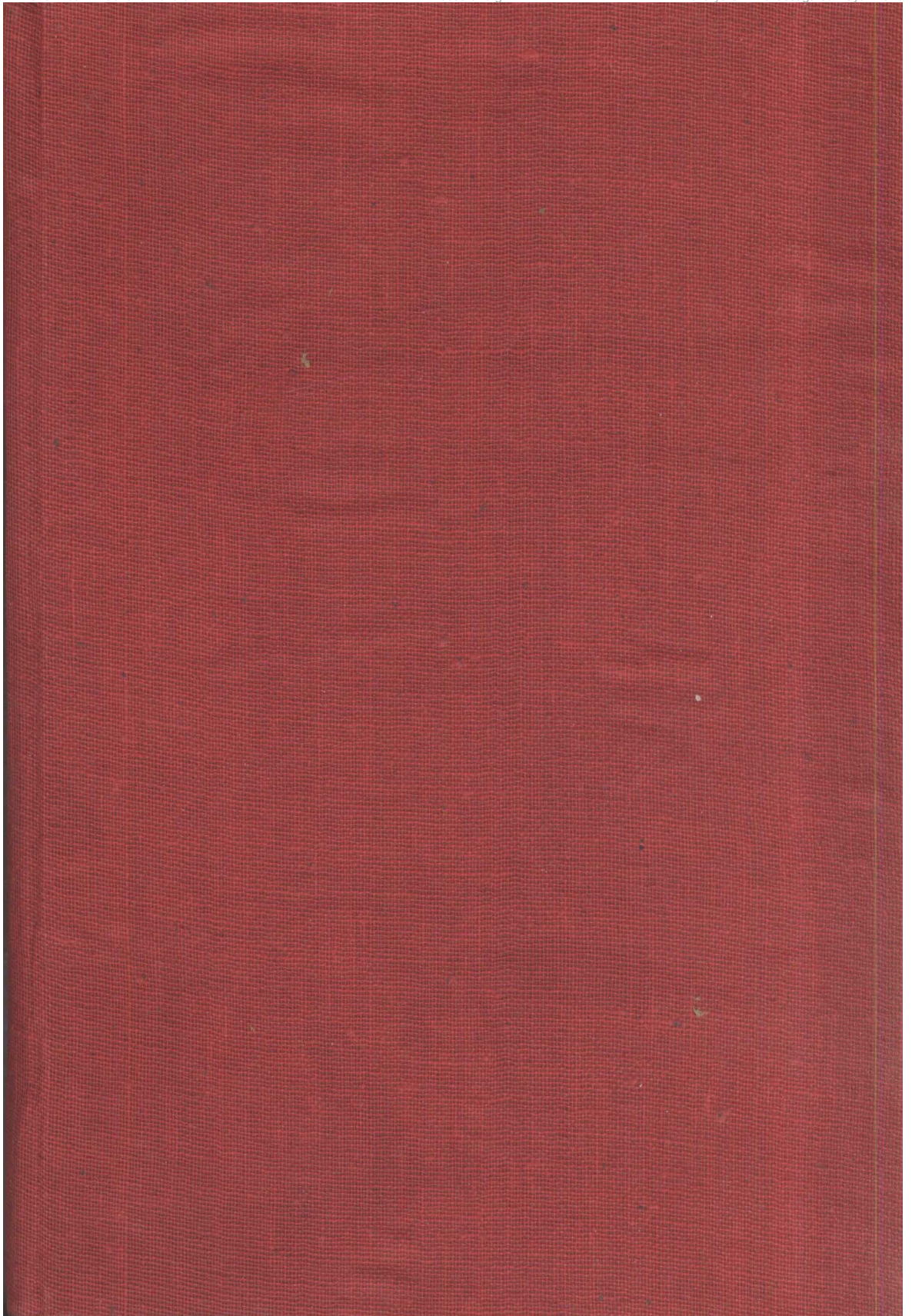

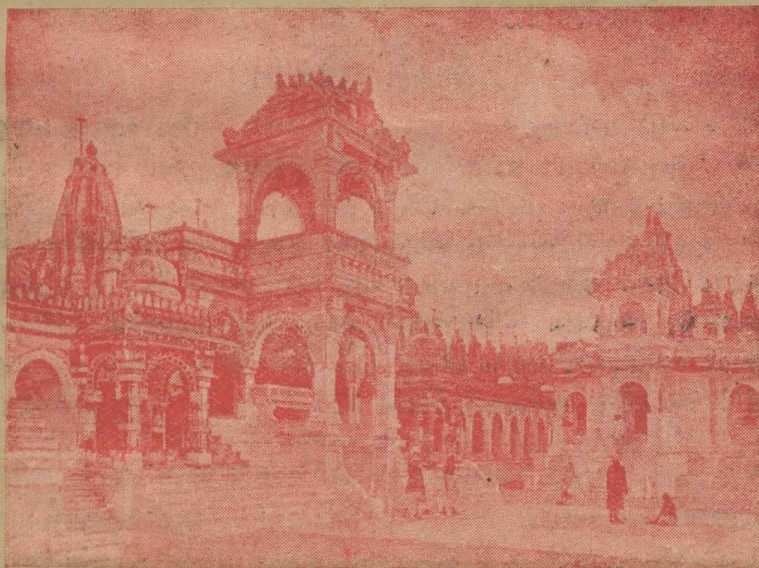

પુસ્તક ૩૯ મું
અંક ૧ લો.

સંવત ૧૯૯૭
શ્રાવણ

આતીશા શેઠની ટુંક-પાલીતાણા.

આ.શ્રી કૈલાસસાગર સુરિ જ્ઞાન મંદિર
પ્રકાશક શ્રી મહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર, કોબા
સા. ક.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

વિષય-પરિચય

૧. પ્રભુ સ્તુતિ.	...	૨૫	...	૩	...	૫	...	૧
૨. નૂતન વર્ષાભિનંદન.	...	...	...	...	...	...	...	૨
૩. નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન	...	...	...	...	...	...	...	૩
૪. “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માટેના આશીર્વાદો.	...	...	...	...	...	...	...	૨૬
૫. અભિનંદન.	...	૧	...	૪	...	૧	...	૨૬
૬. પર્યુષણ મહાપર્વનો દિવ્ય સંદેશ.	...	...	...	...	...	...	...	૮ A
૭. પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ.	...	...	...	...	...	...	...	૯
૮. વિચારશ્રેણી.	...	...	...	...	...	...	...	૧૧
૯. પર્યુષણ : આત્મસિદ્ધિનું મહાપર્વ...	...	...	...	...	...	...	...	૧૩
૧૦. પ્રેમથી મુક્તિ	...	...	...	...	...	...	...	૧૫
૧૧. ઉપદેશક પુષ્પો.	...	...	...	...	...	...	...	૧૭
૧૨. શ્રી મુનિસુંદરસૂરિ.	...	...	...	...	...	...	...	૨૦
૧૩. ચોવીશ તીર્થંકરનું સ્તવન...	...	...	...	...	...	...	...	૨૨
૧૪. વર્તમાન સમાચાર. (પંજાબ સમાચાર)	...	...	...	...	...	...	...	૨૪
૧૫. સ્વીકાર સમાલોચના.	...	...	...	...	...	...	...	૨૫

ગ્રાહકોને વિનંતિ.

આજે જ્યારે પ્રચંડ યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે અને કાગળો વગેરેના ભાવ અઢીગણા થઈ ગયા છે, જેથી ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ નો ખર્ચ લવાજમ કરતાં વિશેષ વધ્યો છે, જેથી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને નામ વિનંતિ છે કે તેઓ ગ્રાહક તરિકે ચાલુ રહે એટલું જ નહિ, પણ નવા ગ્રાહકો મેળવી આવવાની પોતાની ફરજ સમજી આ પરિસ્થિતિમાં અમને યોગ્ય સાથ આપે; તેમજ ચાલુ કે નવા ગ્રાહકો ચાલુ રહી અમોને એ રીતે ઉત્તેજન આપે તેવી નામ સૂચના છે. આડત્રીશ વર્ષથી ચાલતા માસિક માટે તેમજ તેની વધતી જતી સુંદરતા માટે અમારે આથી વિશેષ કાંઈ જ કહેવાનું ન જ હોય તેથી આ સૂચના સર્વ ગ્રાહક મહાશયો ધ્યાનમાં લે તેમ ફરીથી આગ્રહભરી વિનંતિ છે.

— વ્યવસ્થાપક.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”નું સંપાદક મંડલ.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ જી. એ.

શેઠ કૃતેહચંદ જવેરભાઈ.

શેઠ હરિલાલ દેવચંદભાઈ.

વ્યવસ્થાપક.

શાહ કાન્તિલાલ ભગવાનદાસ.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” ના લવાજમ સંબંધી પત્રવ્યવહાર વ્યવસ્થાપકના નામથી કરવો.

લેખો સંબંધી પત્રવ્યવહાર સંપાદક મંડલના નામથી કરવો.

શ્રી વાસુપૂજ્ય (પ્રભુ) ચરિત્ર.

(શ્રી વર્ધમાનસૂરિકૃત.)

૫૪૭૪ શ્લોકપ્રમાણ, મૂળ સંસ્કૃત ભાષા અને સુંદર શૈલીમાં વિસ્તારપૂર્વક જુદા જુદા આગમો તથા પૂર્વાચાર્યોકૃત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રીમાન વર્ધમાનસૂરિજીએ સં. ૧૨૯૯ ની સાલમાં લખેલો આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. રચનાર મહાત્માની કવિત્વ-શક્તિ અદ્ભુત છે, તે તેમાં આવેલ સર્વ પ્રકારના રસોની પરિપૂર્ણતા જ અત્યંત આપે છે. તેનું આ સાદું, સરલ અને સુંદર ભાષાંતર છે. જિંયા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ચુનરાતી અક્ષરોમાં છપાયેલ છે.

આ ગ્રંથમાં પ્રભુના ત્રણ ભવો, પાંચ કલ્યાણકો અને ઉપદેશક જાણવા યોગ્ય મનનીય સુંદર બોધપાઠો, તત્ત્વજ્ઞાન, તપ વગેરે સંબંધીની વિસ્તૃત હકિકતોના વર્ણનો સાથે પુણ્ય ઉપર પુણ્યાલ્ય ચરિત્ર, રાત્રિભોજન ત્યાગ અને આદર, આરત્રત, રોહિણી આદિની અનેક સુંદર, રોચક, રસપ્રદ, આહ્વાદક કથાઓ આપેલી છે, કે જેમાંની એક કથા પૂરી થતાં બીજી વાંચવા મન લલચાય છે અને પૂરી કરવા ઉત્સુકતા થાય છે. તે તમામ કથાઓ ઉપર ગ્રાહ્ય અને સુંદર ઉપદેશ પણ સાથે આપેલ છે. પ્રભુના ત્રણ ભવોના-જીવનના નહિ પ્રગટ થયેલ જાણવા જેવાં અનેક પ્રસંગો અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રભુએ રથળે રથળે વિચરી આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર આદરણીય દેશનાઓ એ તમામ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

આ ગ્રંથની કૃતિ જેમ ઉત્તમોત્તમ છે, તેમ ગ્રંથની બાહ્ય સુંદરતા કરવામાં સુંદર વિવિધ રંગની છબીઓ જેવી કે-(૧) શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીધરજી (આત્મારામજી) મહારાજની કે જે ગ્રંથ ઉઘાડતાં પ્રથમ ચુરુદર્શન થાય છે. ત્યારબાદ (૨) આર્થિક સહાય કરનાર દયાવારિધિ દાનવીર નરરત્ન શેઠ સાહેબ માણેકલાલભાઈ ચુનીલાલ જે. પી. ની છબી જેતાં તેમની સખાવતો માટે અનુમોદના કરવી પડે છે. (૩) ત્રીજી છબીમાં શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુની સૌમ્યમૂર્તિનાં દર્શન થાય છે. (૪) પ્રભુને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી તીર્થસ્થાપન કરે છે તે વખતની શાસનદેવી અને યક્ષ સહિત પાંચ રંગની છબીના દર્શન કરતાં આત્માને અનહદ પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે. છેવટે (૫) શ્રી ચંપાપુરીના વનમાં પ્રભુ મોક્ષમાં પધારે છે તે વખતની ભગ્ય, સુંદર, શુક્લધ્યાનારૂઢ, સૌમ્ય, શીતલ અનેક રંગમાં તૈયાર કરેલી મૂર્તિના દર્શન કરતાં આત્મામાં શાંતિ, શીતળતા અને અપૂર્વ આનંદ પ્રગટ થાય છે. (૬) શ્રી ચંપાપુરીમાં આવેલ વર્તમાન જૂના અને નવા મંદિરની છબીઓ તેમજ તેના પૂંઠા ઉપરના કવર ઉપર અર્વાચીન મંદિર સાથે સુંદર કવર બે રંગમાં બનાવી પ્રકટ કરેલ છે જે, બે પ્રકારની સુંદરતા કરવામાં મોટો ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. અચાર સુધીમાં પ્રગટ થયેલા કોઇપણ ગ્રંથપ્રકાશનોમાં આ ગ્રંથમાં આવેલા સુંદર ચિત્રો હજુસુધી આવેલા નથી જે જેવાથી જ માલૂમ પડે તેવું છે.

એકંદરે આ ચરિત્ર પહેલેથી છેલ્લે સુધી મનનપૂર્વક વાંચવા જેવું અને પઠનપાઠ-

૨

નમાં નિરંતર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે, જેને માટે વિશેષ લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે.
કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

(આ ગ્રંથ માટે મુનિમહારાજશ્રી વગેરેના જે સુંદર અભિપ્રાયો મળે છે તેની નોંધ માસિકમાં આપવામાં આવે છે)

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિજીકૃત)

બાર હજાર શ્લોકપ્રમાણ મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં, વિસ્તારપૂર્વક સુંદર શૈલીમાં, આગમે અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્રગણિએ સં. ૧૧૩૯ની સાલમાં રચેલ આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને યુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત, સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાનાં સુશોભિત આઇન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ બાણવા જેવા પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને પ્રભુએ રચે રચે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર. (ભાષાંતર)

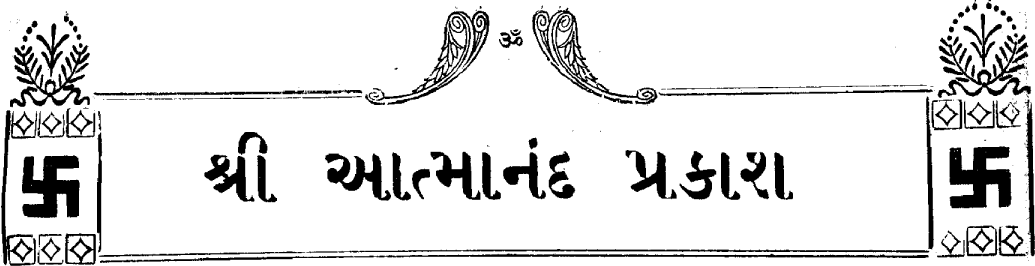
ભા. ૧ લો તથા ૨ જે

(અનુવાદક:-આચાર્ય મહારાજશ્રી અજિતસાગરજી મહારાજ)

પ્રભુના કલ્યાણકો અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્ય જીવેને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ અને શ્રાવકજનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિ-ચારો વગેરેનું વર્ણન ધણું જ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં શુદ્ધિનો મહિમા, અદ્ભુત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચારવ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વિગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદર આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચરવિચારનું ભાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધનરૂપ છે.

જિંયા રેશમી કપડાના પાકા આઇન્ડીંગના એક હજાર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦. પોસ્ટખર્ચ અલગ.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

ત્રણ યોગો

કર્તુમિચ્છોઃ શ્રુતાર્થસ્ય જ્ઞાનિનોઽપિ પ્રમાદતઃ ।
 વિકલો ધર્મયોગો યઃ સ ઇચ્છાયોગ ઉચ્યતે ॥૨॥
 શાસ્ત્રયોગસ્તિવહ જ્ઞેયો યથાશક્ત્યપ્રમાદિનઃ ।
 શ્રાદ્ધસ્ય તીવ્ર બોધેન વચસાઽવિકલસ્તથા ॥૨॥
 શાસ્ત્રસંદર્શિતોપાયસ્તદતિક્રાંતગોચરઃ ।
 શક્ત્યુત્પ્રેકાદ્વિશેષેણ સામર્થ્યાભ્યોઽયમુત્તમઃ ॥૩॥

આગમાનુસારે અનુષ્ઠાન કરવાની ઇચ્છાવાળા જિજ્ઞાસુને પણ પ્રમાદથી ધર્મવ્યાપાર કરવામાં રખલના થાય તેને ઇચ્છાયોગ કહેવામાં આવે છે; જ્ઞાનના તીવ્રબોધને અંગે શક્તિ અનુસાર અપ્રમાદી શ્રાવકનો શાસ્ત્રાનુસાર અખંડ ધર્મવ્યાપાર તેને શાસ્ત્રયોગ કહેવામાં આવે છે; શાસ્ત્રમાં આત્મકલ્યાણ માટે જે જે યોગના માર્ગો બતાવ્યા છે તેને પણ શક્તિના અતિશયપણાથી ઉલ્લંઘન કરવાનો વિષય છે તે સર્વ યોગમાં પ્રધાન સામર્થ્યયોગ કહેવામાં આવે છે.

શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિકૃત યોગદર્શિસમુચ્ચય.

પુસ્તક : ૩૯ મુ :

આત્મ સં. ૪૬ :

વીર સં. ૨૪૬૭ : શ્રાવણ :

અંક : ૧ લો :

* *

વિક્રમ સં. ૧૯૯૭ : આગસ્ટ :

પ્ર ભુ-સ્તુ તિ

અર્હ નૌમિ સદાઽઽર્હન્ત્ય-કારણં સકલાર્હતામ્ ।
 સ્વસ્તિશ્રીજયદં શ્રીમન્-મહાનંદમહોદયમ્ ॥

સમગ્ર પૂજ્ય પુરુષોની આર્હતી લક્ષ્મીના નિમિત્તભૂત, કલ્યાણરૂપી લક્ષ્મીના દાતા અને કેવળજ્ઞાનરૂપી મહોદયવાળા શ્રી અરિહંત ભગવંતોની હું નિરંતર સ્તુતિ કરું છું.

x

x

x

જયત્યાદિમતીર્થેશ-ચિલોકીમહાગલપ્રમઃ ।

શ્રેયઃફલં સદા લોકા, યદાલોકાદુપાસતે ॥

ત્રણ જગતની મંગળકામનાની પૂર્તિ માટે કલ્પવૃક્ષ સમાન પ્રથમ તીર્થકર શ્રી અપભાર્દવ પરમાત્મા જયવંત વર્તે છે. જેના દર્શનમાત્રથી લોકો હમેશાં આત્મકલ્યાણરૂપી ફળને પ્રાપ્ત કરે છે.

નૂતન વર્ષાભિનંદન

જય જિનેન્દ! જય જય પ્રભુ, ઉરથી કહું અભિલાષ;
 અત્ર સ્તવે છે પત્ર આ, 'આત્માનંદ પ્રકાશ.' ૧
 બહાલા વાચકવૃંદ જે, ગુણીયલ ગામોગામ;
 તેઓ સૌને સ્નેહથી, આજે કરું પ્રણામ. ૨
 આડત્રીશમું ઊતર્યું, આ યોગણુચાલીશ;
 નવા વર્ષમાં પેસતાં, જપું પ્રથમ જગદીશ. ૩

સવૈયા અને હરિગીત.

જન્મ આપીને પાળ્યું પોણું, વિકસાવ્યાં અંગો આખાદ,
 મહારા એ સજ્જન આહકને, આપ્યો મેં જ્ઞાનામૃતસ્વાદ;
 એ જ ગ્રંથ ને એ જ પંથમાં, ઇચ્છું છું મારો સહવાસ,
 'આત્માનંદ પ્રકાશ' પત્રનો, શ્રી પ્રભુ પૂર્ણ કરો અભિલાષ. ૧

ગુરુચર્ય આત્માનંદજીના, શુભ સ્મરણની આ સભા
 શ્રી જૈનશાસન સંઘમાં, પ્રગટી રહી પ્રૌઢી પ્રભા;
 ગુણવાન આહકની કદર, બસ! એ જ ઉર સંતોષ છે,
 આખાદ જીવ્યું! ને જીવું!! એ અખૂટ ધનના કોષ છે. ૨
 ધર્મ અને સત્કર્મતણા, લાયક લેખો મારો શણગાર,
 સંત-સાધુ-ગુરુવર્ય હૃદયના, વચનામૃત મારો આહાર;
 પુષ્ટ બની સંતુષ્ટ રહું એ, ઇષ્ટલાવના ધ્યાસોધાસ,
 'આત્માનંદ પ્રકાશ' પત્રના, અવિનાશી પૂરો અભિલાષ. ૩

મમ આહકના હૃદયકમળની, પાંખડીઓને વિકસાવું,
 સદ્ગુણની સામગ્રી સર્વે, લેખકની કલમે લાવું;
 સૌરભ ખેડકે શુભ કમોની, એવો પૂર્ણ કરું જ પ્રયાસ,
 'આત્માનંદ પ્રકાશ' પત્રના, અવિનાશી પૂરો અભિલાષ. ૪

સંસારનાં બંધન તૂટે, ને મોહપાશ બધો છૂટે,
 માનવજનમ સાક્ષ્ય, આત્મિક જ્ઞાન ઉરથી ના ખૂટે;
 એવાં વૃત્તાંતો વર્ણવું, આહક બધા આહક રહે,
 સદ્બોધની સરિતા સદાએ, જૈન શાસનમાં વહે. ૫

સત્શાસ્ત્રો ને સદ્ગુરુઓના બોધતણા ભંડાર ભરું,
 આશ્રવૃક્ષનાં અમૃતક્ષણ સૌ મમ વાચકને ભેટ ધરું;
 કલ્પલતા સમ કાગળ મારા, જેમાં ધર્મતણી જ સુવાસ,
 'આત્માનંદ પ્રકાશ' પત્રના, અવિનાશી પૂરો અભિલાષ. ૬
 યોગણુચાલીમાં વડું ઉરની શુભ આશિષ;
 આહક, આહક, લેખકો, સુખી રહો દિનનિશ. ૧

લી૦ રેવાશંકર વાલજી બધેકા, ધર્મોપદેશક, ઉ. કન્યાશાળા-ભાવનગર.

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

રાજનૈતિક, સામાજિક, શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક વાતાવરણવાળા સમગ્ર વિશ્વના પરિવર્તનના સંક્રાંતિકાળે આત્માનંદ પ્રકાશ, ચાર દર્શાતથી નિષ્કર્મ અનેલા સિદ્ધ પરમાત્માને નમન કરી, જેના પુણ્ય નામ સાથે પ્રસ્તુત સભાનું નામ જોડાયલું છે તે સ્વઃ શ્રી વિજ્ઞાનદસરીશ્વરને વંદન કરી, ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાકારે છઠ્ઠા પ્રસ્તાવમાં ધર્મમય સમાધિવાળા યોગીઓના અધિકારવાળી જે સમતારૂપ યોગનલિકા વર્ણવેલી છે, તેમજ શ્રી વીરવિજયજી મહારાજે સાતાવેદનીય કર્મની પૂજનમાં જ્ઞાતીગમ્ય રૂડી યોગનલિકા તરીકે જેનો ઉલ્લેખ કરેલો છે, ગીતાના વાક્ય પ્રમાણે ‘સમત્ત્વં યોગ ઉચ્યતે’ એ ભાવાર્થવાળી યોગનલિકાનું સ્મરણ કરી, આજના મંગલમય પ્રભાતે ઉદ્ભા વર્ષમાં ધીમી પણ મજબૂત ગતિએ પ્રવેશ કરે છે. પ્રવેશ કરતાંની સાથે આત્મગત પ્રશ્ન પૂછે છે, કેમકે પ્રાચીન પ્રણાલિકા જે તે શુભ પરિણામ ઉપર નિર્ભર હોય તો આત્મગત પ્રશ્ન કરવો ઉચિત જ છે, કેમકે સતાં હિ સંદેહપદેષુ વસ્તુષુ પ્રમાણમંતઃકરણ-પ્રવૃત્તયઃ-એ માનસિક શાસ્ત્રના નિયમને અનુસરીને પ્રશ્ન પૂછતાં આધ્યાત્મિક ધ્વનિ આવે છે કે ગત વર્ષમાં પ્રથમના વર્ષો કરતાં સારી જેવી પ્રગતિ થઈ છે? એ પ્રગતિએ વાયકોના વિચાર-વાતાવરણ ઉપર અસર કરી શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ નીપજવી છે? આડત્રીશ વર્ષ સુધી જનસમાજની સેવા કરતાં ગુણસ્થાનકોને અનુસરીને ભિન્ન ભિન્ન ભૂમિકાવાળા આત્માઓમાં સંસ્કારથીને આરોધ્યાં છે? તેમજ તે સંસ્કારથીનેથી સમૃદ્ધ થઈ અમુક આત્માઓનાં આધ્યાત્મિક શરીરો ફાલ્યાં ફાલ્યાં છે? આ અને આવા અનેક પ્રશ્નો ગત વર્ષને અંતે ઉદ્ભવે છે, અને તેનો પ્રત્યુત્તર આંતર-

વિચાર કરતાં યોગદ્વારા ધ્વનિત થાય છે કે અનેક આત્માઓમાં શુભાશયથી પ્રેરાયલા ગત વર્ષના લેખો-દ્વારા શુભ પ્રયત્નની સુંદર અસર થઈ ચૂકી છે, કેમકે જન દર્શનના અભાષિત કથન પ્રમાણે ક્રિયા વંધ્ય હોતી જ નથી તો શુભાશયથી પ્રેરાયલી સક્રિયાનું કળ સુંદર પરિણામવાળું કેમ ન હોઈ શકે? જૂનું અને નવું—

કાલના અનંત મહાસાગરમાં જૂનું વર્ષ ભળી ગયું છે. વડીલની આંગળી પકડીને ચાલ્યા આવતા બાળકની જેમ નૂતન વર્ષે આવીને આપણા આંતરમાં સ્થાન લીધું છે. નૂતન વર્ષના ભીતરમાં શું શું ભર્યું છે તે આપણે જાણી નથી શકતા. વસ્તુતઃ સમગ્ર સંસારની સાથે મનુષ્યજીવનના સુખદુઃખનો આધાર રહેલો છે. દૂર દૂર સળગતી યુદ્ધની જ્વાળાઓ મનુષ્યને દગડે છે તેમજ દૂર વરસતા વરસાદની ટાંડી લહરીઓ મનુષ્યને શાંત કરે છે. નૂતન વર્ષના ઉદ્ભાસમાં મનુષ્ય જીર્ણતાને ભૂલી જાય છે. નૂતન વર્ષ અનંત ભાવીની અશક્યતાઓથી ભરેલા ભંડારને ઊઘાડી નાંખે છે. આયુષ્યકર્મની દષ્ટિએ દરરોજ ક્ષીણ થતો મનુષ્ય નવા વર્ષને અભિનંદતી વખતે આજસુધીના ભૂતકાળ ઉપર જાણે કાળને પડકારી કહેતો હોય કે “હું અક્ષીણ-અક્ષય-અનંત શક્તિઓનો સ્વામી છું”. આત્માનંદ પ્રકાશ એ જ મારો સત્ય પ્રકાશ છે. કાળની ઝડીઓ માત્ર મારા ઉપર થઈને વહી જવાને સર્જાયેલી છે. પર્યાયરૂપે અનંત કાળમાં મારા અનેક રૂપો થઈ ગયાં પણ હું તેનો તે જ છું.” એકધારે દરીયો તરવાનો હોય તો દુર્ગળ મનુષ્ય થાક અને નિરાશા અનુભવે છે પણ નૂતન વર્ષ એને આશા અને આશ્વાસન આપે છે. વસ્તુતઃ કાંઈ જૂનું નથી-કાંઈ સ્થિર નથી, તમામ દષ્ટિભેદો છે; જન દર્શનની અનંદાંતદષ્ટિનું એ જ સૂચન છે. આત્મા અને તેનો પ્રકાશ સ્થિર છે-દ્રુવ છે.

[૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નૂતનવર્ષની ૩૯ મી સંજ્ઞા મનુષ્યને અનેક રીતે બોધ આપી શકે છે. તત્ત્વચિંતક શેક્સપીયર ન્યારે Books in brooks અને tongues in trees જુવે છે ત્યારે પ્રથમ કર્મગ્રંથમાં નિવેદન કરેલું સંજ્ઞાશ્રુત મનુષ્યોને કેમ ઉદ્દેશોધન ન કરી શકે? ૩+૯=૧૨ સુધર્મસ્વામીરચિત દ્વાદશાંગીનું, ૯-૩=૬ તત્ત્વાર્થ કારિકામાં નિવેદન કરેલ ઉત્તમ, મધ્યમ વિગેરે ષટ્પુરુષોની સંખ્યાનું, ૩×૯=૨૭ મુનિયુક્તોનું, ૯÷૩=૩ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની ત્રિપુટીનું સૂચન કરે છે. અને સમગ્ર રીતે વિચારતાં આ આ અમૃત્ય જન્મમાં મનુષ્યો માટે ત્રણેયોગોથી નવપદજનું આરાધન સાધવાની આવશ્યકતા સૂચવે છે. આ સંજ્ઞાશ્રુત જે આત્મજ્ઞયુતિપૂર્વક-સમ્યક્ત્વ-પૂર્વક હોય તો જ એ સંજ્ઞામાંથી સુંદર પ્રેરણા મેળવી તદ્દનુસાર વર્તન કરી દશ દષ્ટાંતોથી દુર્લભ ગણાતા માનવજન્મને સફળ કરી શકે છે.

યુદ્ધ અને આંદોલન—

વર્તમાનમાં ચાલી રહેલા યુદ્ધનો પ્રારંભ જર્મનીએ રશીઆને અનુકૂળ બનાવીને ઈંગ્લંડ, પોલાંડ તથા ફ્રાન્સ સામે લડાઇ જાહેર કરી ત્યારથી થયો. ત્યારપછી અનેક બનાવો બની ગયા. દુશ્મનો મિત્ર બની ગયા. ફ્રાન્સ જર્મનીને શરણે થયું અને અનુકૂળ બની ગયું. બીજી તરફ જર્મનીએ મિત્ર તરીકે ગણાવા છતાં રશીઆ ઉપર પીડપાછળનો ધા કર્યો. આ યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે ત્યાં તો હિંદીયીન અને સીઆમ વિગેરે પૂર્વપ્રદેશો ઉપર જાપાન આધિપત્ય જમાવી રહેલ છે. અમેરિકા અને ઈંગ્લંડે આ સામે તાકીદનાં પગલાં લેવા માંડ્યા છે. આખી દુનિયા અગમ્ય ઉથલપાથલથી દોડી રહી છે. સામ્રાજ્યોને આકાશની જેમ અનંત તુણા બિઘડી છે; તે ખાતર મનુષ્યસંહાર ભીષણ રીતે ચાલી રહ્યો છે. વેદાંત વચન પિંડે તે વ્રજાંદે ની માદક કર્મના નિયમેા વ્યક્તિ તેમજ સમષ્ટિ-સામ્રાજ્યને પણ એક સરખા લાગુ પડે છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભરૂપ કષા-

યોની ઉચ્ચતા વ્યાપક બની છે. તેનાં ક્રોધ સામ્રાજ્યો અને તેની પ્રજા પણ ભોગવી રહી છે; તે કર્મના પરિપાક પ્રમાણે રાષ્ટ્રો, પ્રજાઓ કર્મફળ અનુભવી રહ્યાં છે; પરંતુ આ યુદ્ધમાંથી સારગ્રહણ કરી માનવસમૂહ જે પોતાની ભૂતકાળની ભૂલો અને પાપોનો અન્યાયોનો પશ્ચાત્તાપ ન કરે અને પોતાના સંબંધો માનવહિતની ભૂમિકા ઉપર ન સ્થાપે તો આ સંહાર નિરર્થક બને, પરંતુ વિશ્વની નાનામાં નાની ઘટના પણ જે નિયમ વગરની નથી; તે પછી આ અધોર સંહાર અર્થશૂન્ય કેમ હોઈ શકે? સર એસ. રાધાકૃષ્ણ કે જેઓ પ્રખર તત્ત્વચિંતક (philosopher) છે તેમણે અમદાવાદમાં તા. ૧ લી ઓગસ્ટના ભાષણમાં કહ્યું છે કે— “ આજની સંસ્કૃતિએ મનુષ્યને બંધનમાં નાંખી દીધો છે અને મનુષ્યે પોતાની દૃષ્ટિ ગુમાવી નાંખી છે. આજે માણસના આત્માને જાગૃત કરવાની જરૂર છે; આજના સુધારાનાં સાધનો ખોડવાળાં અને બિધિ રસ્તે દોરનારા છે. આ આદર્શ માનવતા રહિત છે.” આ ઉપરથી કલિત થાય છે કે ઋતુઓનાં પરિવર્તન વખતે ઘણીવાર વાદળો ચડી આવે છે અને પવન પણ જોરથી ફુંકાય છે પણ એ તોફાનો કે આંધી જ મુખ્ય છે એમ આપણે માનતા નથી. ઉત્થાન અને પતનવાળા રથના ચક્કની પેઠે રાત્રિ પછી દિવસ આવે છે તેમ આવશે અને મનુષ્યો વળી અમુક વખત સુધી વિશ્વમૈત્રી, સમાનતા અને સમન્વયનો દમ ખેંચશે. ગતવર્ષની શરૂઆતમાં યુદ્ધશાંતિને માટે બૃહદ્દશાંતિના શ્લોકમય આપણે પ્રાર્થના કરી હતી પરંતુ હજી યુદ્ધ શાંત થયું નથી. આર્થવર્તે તો પ્રાર્થનાયળ શુભ સંકલ્પદારા જમાવી સમગ્ર મૈત્રીલાવના પ્રકટે તેજા માનસિક આંદોલનો બિલાં કર્યે જવાં, એ તેનું શુભાશયવાળું મંગલ કર્તવ્ય છે.

સંસ્મરણો—

ગતવર્ષનાં સંસ્મરણો શ્રી યદુનાથ સરકારની

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

[૫]

મુખ્યતા નીચે ભારતનો રાષ્ટ્રીય ઇતિહાસ તૈયાર કરવાનો નિર્ણય થયેલ છે. મંત્રી શ્રી જયચંદ્ર વિદ્યાલંકાર છે. દિગંબર જૈન સમાજમાંથી શ્રીયુત કામતાપ્રસાદજી અને પ્રો. હીરાલાલ જૈન નીમાયા છે. આપણો શ્વેતાંબર સમાજ આવી યાત્રાઓમાં ઉદ્દાસીનતા સેવી રહ્યો છે; ભારતના રાષ્ટ્રીય ઘડતરમાં શ્વેતાંબર સમાજે સંસ્કૃતિ, સાહિત્ય અને કળામાં સારો ફાળો આપેલો છે, જેથી આ યાત્રાઓમાં રસ લઈ, હકીકતો રજૂ કરી, રાષ્ટ્રીય ઇતિહાસમાં જૈન દર્શનનો ફાળો અવશ્ય મેળવી શકે એવો જોઈએ. જૈન કોન્ફરન્સનું ૧૫ મું અધિવેશન ગતવર્ષમાં નીંગાળામાં ભરાઈ ગયું. નાની સંખ્યામાં ડેલીગેટોની હાજરી અને ખીજી કોન્ફરન્સના પ્રમાણમાં ઉત્સાહ પણ ઓછો હતો અને સંગઠન માટે ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો. પક્ષભેદની દીવાલો જમીનદોરત કરી સર્વ-સમ્મત કાર્યક્રમ ઉપર એકત્ર થવાના નિર્ણયવાળા ફાવેલા હતા, છતાં તેના સમાધાન માટે ગત વૈશાક માસમાં માલેગામમાં કોન્ફરન્સ પક્ષ અને સોસા-યટી પક્ષા, ઉભય પક્ષે મળ્યા હતા. સમાધાન અને ઐક્ય માટે ઉભય પક્ષ તથા તટસ્થ પક્ષના સભ્યોની સમિતિ નીમાઈ હતી. આ રીતે ઐક્યનું આંદોલન શરૂ થયું છે. ખાસ કરીને શેઠ કસ્તૂરભાઈ લાલભાઈ તટસ્થ તરીકે મુખ્ય છે. રમખાણોને કારણે મુંબઈમાં પ્રસ્તુત સમિતિ મળી શકી નથી. આપણે આશા રાખીશું કે તે સમિતિ જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોને અનુસરી સમન્યવય કરી ઐક્યની ભૂમિકા ઉપર અખિલ સંધને જૈન કોન્ફરન્સના ઝંડાતળે એકત્ર કરી અને એ રીતે જૈન સમાજને અખંડ બનાવે.

ગતવર્ષમાં છાટકોપરમાં સ્થાનકવાસી સમાજનું દશમું અધિવેશન મળ્યું હતું. ખાસ કરીને વીરસંઘની તેમની યોજના પ્રશંસનીય હતી. પ્રમુખ તથા સ્વાગત પ્રમુખના ભાષણોમાં સાદી અને સરલ શૈલી હતી. આડંબરી વિધાનો નહોતા; એકત્રતા

અને ઉન્નતિની યોજના સુંદર રીતે રજૂ કરી અમલ કરવા માટે ભાર મુકાયો હતો;

હિંસા-અહિંસાનો સવાલ ગત વર્ષમાં સવિશેષ પ્રમાણમાં ઘણાયો છે. તેનો મુખ્ય ધ્વનિ એ હતો કે ગૃહસ્થ માટેની અહિંસા અને સાધુ માટેની અહિંસાના પ્રકારોમાં જૈનદર્શને ગૃહસ્થ માટે પોતાની કુટુંબની, જ્ઞાતિની, સંઘની, વ્યવસ્થાનું ફરજ તરીકે પાલન કરવાનું હોય ઓછામાં ઓછી સંવાવસા દયા સ્વીકારેલી છે, કેમકે સાપરાધી, ત્રસ, આરંભ વિગેરે બેદોની તેને જરૂર પડતી હોવાથી સવાવસા દયા કહેલી છે કારણ કે ત્યાં દેશવિરતીપણ છે. નહિ તો ગૃહસ્થ તરીકેનું જીવન અતો-બ્રષ્ટ તતોબ્રષ્ટ બનવા પામે છે. જ્યારે યોગીએ તો ગમે તે વિકટ સંજોગોમાં પણ અહિંસાનું સંપૂર્ણ અંશ પાલન કરવાનું હોય છે અને તેથી વીસ વસા દયા સ્વીકારેલી છે. આ હકીકત તરૂણ જૈન પત્રમાં લેખોદ્ધારા આવેલ છે. ભગવદ્ગીતાના અનુવાદની શરૂઆતમાં લો. મા. તિલકે પણ હિંસા-અહિંસાનો પ્રશ્ન ઊભો કરી અહિંસાપાલનની શક્યાશક્યતા જૈનદર્શિ અનુસાર દર્શાવેલી છે. શ્રી મુનશી પણ આ વિચારોને અંગે કોંગ્રેસથી છૂટા પડ્યા છે.

ગત વર્ષમાં પૂ. આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિની ૭૦ મા વર્ષની વિદ્યામાન જયંતી યુજ્જરાનવાલામાં તથા પ્રસ્તુત સભા તરફથી ઉજવાઈ હતી. આ મહાત્માના ઉપદેશથી ગતવર્ષે સંવત્સરીના દિવસે યુજ્જરાનવાલામાં ૧૫૦ કતલખાના બંધ રહ્યા હતા એ અપૂર્વ બનાવ છે. આ સભા પ્રતિ એમના ઉપકારોનો સરવાળો અપરિમિત છે. ગત માગશર માસમાં પંજાબમાં એમના ઉપદેશથી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના મકાનનું ખાંતમુહૂર્ત થયેલ છે. ખાસ કરીને ઘણા વર્ષો સુધી પાલીતાણા જૈન ગુરુકુળના પ્રમુખપદે રહેલા અને લક્ષાધિપતિ થઈ ગયા પછી સંજોગવશાત્

[૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્થિત્યંતર થયેલા શેઠ જીવણચંદ ધરમચંદ કે જેઓ પોતાની સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં પણ ધર્મ-ટક જળવી રહ્યા હતા, તેઓએ પૂ. દર્શનવિજયજી વિગેરે ત્રિપુટી પાસે ભાગવની દીક્ષા લગભગ પાંસઠ વર્ષની વયે સ્વીકારી છે અને શ્રી જિનભદ્રવિજયજી ગ્રંથ છે, તેમજ મનુષ્યજનની સાર્થકતા કરી છે. રા. નટવરલાલભાઈ કે જેઓ અત્રેના નાયબ દીવાન સાહેબ છે તેમના પ્રમુખપણા નીચે ૩૦ જ સર્વંત-રાય શાહ એમ. બી. બી. એસ. ને આ સભા તરફથી માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો થયો હતો અને જૈન સમાજની સેવા જળવવા તેમને સૂચન થયું હતું.

આ રોટના આ. ઇન્જનીયર સાહેબ પારેખ છગન-લાલભાઈ જીવણભાઈ એલ. સી. ઇ. ની સુપુત્રી ગહેન ધૈર્યબાળા મેટ્રિકની યુનિવર્સિટીની પરીક્ષામાં (૫૪૦) માર્ક મેળવી ભાવનગરમાં આ વર્ષે પ્રથમ નંબરે પાસ થવાથી ત્રણ સ્કોલરશીપો વગેરે મેળવેલ છે, તે દાખલો અત્રે જૈન સમાજમાં અત્યાર-સુધીમાં પ્રથમ હોવાથી ગહેન ધૈર્યબાળાને અભિનંદન-પત્ર આપવાનો કરાવ કરેલ છે એટલે કે એ રીતે ધાર્મિક, વ્યવહારિક કેળવણીને આર્થિક સહાય, ઉત્તેજન વગેરે પણ સભા તરફથી આપવામાં આવેલ છે.

ગયા ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજ આત્મસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી મહારાજના જન્મદિન ઉજવવા નિમિત્તે મુંબઈ શહેરમાં એક જાહેર મેળાવડો થતાં શ્રી આત્માનંદ જન સભાની મુંબઈમાં સ્થાપના થયેલી છે, હાલમાં તો તેના સેક્રેટરીઓ તરીકે હીરા-ભાઈ રામચંદ મલ્યાદારી અને વાડીલાલ જેઠાલાલ શાહની નિમણૂક થઈ છે તે પણ એક સુપ્રસંગ છે.

શ્રી સ્થાનકવાસી શતાવધાની વિદ્વાન મુનિશ્રી રત્નચંદ્રજી કે જેઓએ ગયા વર્ષમાં શ્રી સ્થાનકવાસી કોન્ફરન્સ મેળવવા, સંઘ એકત્ર કરવા સતત શ્રમ સેવ્યો હતો અને જેમણે પોતાની વિદ્વત્તાથી માગધી કોષ અમૂતપૂર્વ રીતે તૈયાર કર્યો હતો તેમના સ્વર્ગવાસથી એક વિદ્વાન જૈન મુનિની ખોટ પડી છે.

આ સભાના જે જે સભાસદ બંધુઓનો સ્વર્ગવાસ થયો છે તેના ખેદજનક અવસાનની નોંધ તે વખતે માસિકમાં લેવામાં આવી છે.

લેખદર્શન—

ગત વર્ષમાં કુલ ૧૧૩ મુખ્ય વિષયના ગદ્ય-પદ્ય લેખો આપવામાં આવ્યા છે; જેમાં ૨૯ પદ્ય, ૨ અપદ્યાગદ્ય અને ૮૨ ગદ્ય લેખોનો સમાવેશ છે. મુનિ હૈમંદ્રસાગરજીના ધર્મવિકાસી સુમન વિગેરે બે અપદ્યાગદ્ય લેખો છે. પદ્ય લેખોમાં મુનિ ન્યાય-વિજયજીની કવ્યાણુ-ભાવના તથા મુનિશ્રી લક્ષ્મી-સાગરજીના મહાવીર સ્તુતિ વિગેરે બે લેખો છે. આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિના પ્રભસતુતિ વિગેરે ત્રણ કાવ્યો છે. ધાર્મિક અધ્યાપક શ્રી રૈવાશંકર વાલજીના પર્વત, કાક, જીવ, સિંહ, નદી, વૃક્ષ અને મધુકરને સંબોધનોદ્વારા લગભગ ૧૨ કાવ્યો છે. ડો. ભગ-વાનદાસ મહેતાના ધર્મશર્માબ્યુદયના અનુવાદ કાવ્યો આઠ લગભગ છે. આ ઉપરાંત રા. મૂળચંદભાઈ વૈરા-ટીના પાપભરી નાથ મુજ નાવડી તથા રા. છોટાલાલ નાગરદાસનું શાંતિજિન સ્તવન, શ્રી લલિતાંગના દેવ-ડોક્ટરને વિગેરે બે કાવ્યો—આ તમામ કાવ્યો કવિ-સૃષ્ટિમાં અનેક અંશે નૂતનતા અર્પી રહ્યાં છે અને ભિન્નભિન્ન રીતે આત્મમનુષ્ટિ આપી આત્મા વૈરાગ્યાદિ વિવિધ સાધનોવડે પ્રગતિ કરી શકે તેની પ્રેરણા આપી રહ્યા છે. ગદ્ય લેખોમાં મુ. લક્ષ્મીસાગરજીના પ્રભુના જ્ઞાનનો પ્રકાશ વિગેરે સાત લેખો, પં. શ્રી ધર્મવિજયજી મંના શ્રુતજ્ઞાનના સૂક્ષ્મ અને મનનીય ચાર લેખો, આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિના શું દેવતા સુખી કરી શકે? વિગેરે દશ લેખો, મુ. ન્યાયવિજય-જીનો પદ્ધિવાલ સમાજનો ઉદ્ધાર વિગેરે ત્રણ લેખો, મુ. હંસસાગરજીના પ્રભુ મહાવીરે ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો? ના આઠ લેખો, પં. સમુદ્રવિજયજીનો આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિના જીવનચરિત્રનો લેખ, મુ. જ્ઞાનવિજયજીનો જૈન આગમવાંચનાનો સારવાળો ઐતિહાસિક લેખ, રા. ચૌક્સીના આનંદધનજી સ્તવ-નના ભાવાર્થવાળા ચાર લેખો, રા. અબ્યાસી બી. એ.

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

[૭]

ના ભાગ્ય શું છે? વિગેરે અનુવાદમય છ લેખો, રા. આત્મવલ્લભના પતિવ્રતા સ્ત્રીઓનો ધર્મવાળો લેખ, રા. રાવળ બી. એ. ના દુઃખના મીઠાં ક્ષણ વિગેરે ચાર લેખો, બાબુ ચંપતરાય જૈન બાર.એટ.લો. ના શુભરાત્રી અનુવાદવાળો પરમાત્માના અધિરાત્મ્યવાળો લેખ. રા. વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસના ચાર મતિ દષ્ટાંત વિગેરે સંગ્રાહક તરીકેના બે લેખો અને શ્રી. સુધાકરનો મોટું કોણું? નો લેખ-આ તમામ લેખોનું અતિશયોક્તિભર્યું વિવેચન નહિ કરતાં તે તે લેખોનાં વાંચનનું પરિણામ વાચકોના પારિણામિક ભાવોને સમર્પણ કરીએ છીએ, અને તેવા સુંદર લેખો આવવાથી સમાજના સુંદર અભિપ્રાયો મળેલા છે તે જ આનંદનો વિષય છે. તદુપરાંત વર્તમાન સમાચારના ૯ લેખો, પ્રવાહના પ્રશ્નો રા. સેક્રેટરી અને સપાદક મંડલના તરફથી છે અને નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન માસિક કમિટી તરફથી આપવામાં આવેલું છે.

ભાવના—

નવીન વર્ષમાં શુદ્ધ દેવ, ગુરુ, ધર્મની અચળ શ્રદ્ધા-પૂર્વક આધ્યાત્મિક જીવનબલની પ્રગતિ થાય તેવી સુંદર શૈલીથી લેખો આપવા ઇચ્છા રાખેલ છે; માનવજીવન પ્રાપ્ત કર્યા પછી જે મનુષ્ય પોતાના ઉપર ચોમેર પસરતા રાગદ્વેષાદિ દંદોનું પૃથક્કરણ (Analysis) ન કરી શકે અને તેના ઉપાયો ન મેળવી શકે તો માનવજન્મ નિર્થક બને છે. એ અમૂલ્ય જન્મને આગામી જન્મો માટે શુભ સંસ્કારોથી સમૃદ્ધ કરવા શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસન-રૂપ અભ્યાસ જરૂરી છે; અને તે શાસ્ત્રાનુસારી લેખો-દ્વારા સિદ્ધ થઈ શકે છે. નવા વર્ષમાં ઉપરોક્ત હેતુને સિદ્ધ કરનાર લેખો આવશે. આ અમારી ભાવનાની સફળતા સાક્ષર લેખકોના ઉપર નિર્ભર છે. પ્રસ્તુત પત્ર સાથે સહાનુભૂતિ ધરાવનાર પૂજ્ય મુનિશ્રીઓના અને અન્ય સાક્ષર સદ્ગુહરથ લેખકોનો આભાર માનીએ છીએ. નવીન વર્ષમાં અમારી ભાવનાને સવિશેષપણે બલ મળે તેવી રીતે સહાય-

ભૂત થવા અન્ય સાક્ષર લેખકોને નિમંત્રીએ છીએ. ગતવર્ષમાં સિરિઝના અંશોમાં શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર ભાષાંતર પ્રકટ થઈ ચૂકેલું છે. પાંચમો તથા છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ બહાર પડી ચૂક્યો છે. સિવાય શ્રી આદિ-નાથ ચરિત્ર, શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર તથા કથારત્ન કોષ (મૂળ) છપાય છે. બીજા કાર્યો પણ ચાલુ છે. આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝનું ગ્રંથ પ્રકાશન-કાર્ય ચાલુ છે; પ્રત્યેક માસિકનું ટાઈટલ તીર્થાદિ અનેક કલામય ધાર્મિક ચિત્રોથી અલંકૃત કરવામાં આવેલું છે અને નવીન વર્ષમાં પણ આવશે. આ રીતે યત્નિયત સેવા જે આ સભા વર્ષો થયાં બળવી રહી છે તેને માટે અંતઃકરણ પ્રશસ્ત ગૌરવ અનુભવે છે.

પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ કે જેમના આ સભા ઉપર અપરિમિત ઉપકાર છે, તેઓ સાહેબ દર વર્ષની વૃદ્ધવયે પણ ઉચ્ચ ભાવના અને કિંમતી સલાહદારા અનંક ઉપકારો કરી રહ્યા છે અને સાક્ષરવર્ગ પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યાવજયજી મહારાજ કે જેઓ સાહેબના આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં પ્રાચીન જૈન સાહિત્યના અનેક ગ્રંથોનાં સંશોધનકાર્યમાં અપૂર્વ પ્રયત્ન અને કિંમતી ક્ષણો છે કે તેમની વિદ્વતાવડે આ સંસ્થા વિશેષ પ્રગતિશીલ થતી જાય છે, અને હજી પણ તે વિવિધ અપૂર્વ પ્રાચીન સાહિત્યનું સંશોધન અને પ્રકાશન શરૂ છે તેથી સભા તો તેઓશ્રીની અતિ કાળી છે અને ઉપકાર કદી પણ ભૂલી શકે તેમ નથી.

અંતિમ પ્રાર્થના—

જૈન દર્શનાનુસાર કાળ, સ્વભાવ ઉદ્યમાદિ પાંચ કારણોમાં ગમે તે સંજોગોમાં એકની મુખ્યતા અને અન્યની ગૌણતા હોય છે જ. સાત નયોની પણ તેવી જ પારિસ્થિતિ છે; માટે જ જૈન દર્શન અનેકાંતદર્શન કહેવાય છે; પરંતુ એ તમામ કારણોમાં તેમજ નયોમાં ઉદ્યમની મુખ્યતાનું અવલંબન લઈને પ્રત્યેક આત્મા પ્રગતિ કરી શકે છે.

[૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિગોદથી માંડીને મનુષ્યજીવન પર્યાંત ઉદ્ધમની મુખ્યતા વ્યાપક છે. અકામનિર્જરામાં પણ આત્માને દુઃખ સહનશક્તિરૂપ-આત્મવીર્યથી-પ્રગતિ કરવાની હોય છે, મનુષ્યજીવનમાં તો આત્મજગતિરૂપ ઉદ્ધમ મુખ્ય છે; ભવિતવ્યતા વિગેરે કારણો ગૌણ બની જાય છે. રાગદ્વેષ સુખદુઃખ વિગેરે દ્વંદ્વો (Duals, થી ભરેલી આ સૃષ્ટિમાં જૈન દર્શનનો અનેકાંતવાદ અનેક નિરાશાઓની વચ્ચે આશાવાદ પૂરે છે; આ આત્મજગતિનું બીજું નામ સમ્યક્ત્વ છે. આત્મપ્રબોધ ગ્રંથના ભાષાંતરકાર તરીકે શ્રીયુત ઝવેરભાઈ કહે કે “ સમ્યક્ત્વરૂપ બીજના ચંદ્રો મનુષ્યજીવનમાં ઉદ્ભવ થાય તો અન્ય જન્મોમાં મનુષ્યજીવન પૂર્ણચંદ્રરૂપે (કેવળજ્ઞાનવાળું) ક્રમે પૂર્ણ થશે જ ” એટલું જ નહિ પરંતુ તેથી આગળ વધીને શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય યોગશાસ્ત્રમાં કહે છે કે અયમાત્મૈવ સંસારઃ કષાયેન્દ્રિયનિર્જિતઃ અર્થાત્ કષાય અને ઇન્દ્રિયથી છતાયલો આત્મા તે જ સંસાર છે. આત્મા જ પોતાનામાંથી જનનિંબ અને જિનાગમરૂપ નિમિત્તદ્વારા સમ્યક્ત્વરૂપ અરૂપી ગુણ પ્રકટાવે છે. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયા પછી મનુષ્યના જન્મમૃત્યુરૂપ પર્યાયો ઉપર કાબુ મેળવાતો જાય છે અને ક્રમે કરીને મૃત્યુ ઉપર વિજય મેળવાય એટલે જન્મ ઉપર વિજય મેળવી ચુકાયો. કર્મોની પરપરાથી પરાધીન બનેલો આત્મા જગે અને અંતરાત્મસ્વરૂપમાં રહ્યાં કરે-એ માનવજીવ-

નનું સાધ્ય છે. ધી ઘેટ ડીકેટરમાં ચાલી એપ્લીન કહે છે કે “ ઉંચે નજર માંડો ! ગાન-વીના આત્માને પાંખો ફૂટી છે; આખરે એણે ઉડ્યન શરૂ કર્યું છે. આશાના પ્રકાશમાં-ભાવીમાં તમે, હું અને બધા જ ભવ્ય ભાવીનું સર્જન કરવાના છીએ. ”-આ ઉદ્બોધક વાક્યનું સપ્રસંગ સ્મરણ કરી જિનેશ્વર પ્રભુએ નિવેદન કરેલા અસંખ્ય યોગોમાંથી ગમે તે શુભ યોગોદ્વારા પ્રસ્તુત-પત્રના વાચકોના આત્માઓ પરમાત્મસ્વરૂપ મેળવવાની કળા પ્રાપ્ત કરી આત્માનો અભૂતપૂર્વ આનંદ પ્રાપ્ત કરે એ માંગલિક ઇચ્છા સાથે બાહ્ય-જગતમાં પ્રકટી રહેલ યુદ્ધવાનજન-નરમેધયસ શાંત થઈ જાય. સંસારના ઝરવેર, દ્વેષો નિર્મૂળ બને અને સર્વત્ર શાંતિની પ્રતિષ્ઠા થાય તેમ શ્રી જૈન-શાસનના આધિષ્ઠાયક દેવ પ્રતિ પ્રાર્થના કરી, આત્માનંદની અમૂલ્ય પ્રાપ્તિને સૂચવતો નીચેનો શ્લોક સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

મોક્ષોઽસ્તુ વા માઽસ્તુ પરમાનંદસ્તુ વેદ્યતે સ સ્વહુ ।
યસ્મિન્નિશ્ચિલસુખાનિ, પ્રતિભાસંતેજ કિંચિદિવ ।।

યોગશાસ્ત્ર-શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યકૃત.

“ મુક્તિ ગમે ત્યારે પ્રાપ્ત થાઓ, પરંતુ જે આત્માનંદ અહીં અનુભવાય છે તેની આગળ સમસ્ત પૌદ્ગલિક સુખો કાંઈ બિસાતમાં નથી. ”

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

પર્યુષણા મહાપર્વનો દિવ્ય સંદેશ.

મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી.

પર્યુષણા મહાપર્વ આપણી નજીક ને નજીક આવતું જાય છે. દર વર્ષે એ મહાપર્વ આવે છે અને જાય છે. ધડીઆળના કોટાની માફક નિયમિત ચાલતા જતા આ કાળમાં બરાબર સમયે પર્યુષણા મહાપર્વ આવી જાય છે, અને પોતાનો દિવ્ય સંદેશ જૈન સંધને સંભળાવી જાય છે. ખરી રીતે આ સંદેશ માત્ર જૈન સંધને જ નહિ, સમસ્ત માનવજાતિને જ નહિ કિન્તુ સંસારના પ્રાણીમાત્રને હિતકારી છે.

આ દિવ્ય સંદેશ યદિ માનવજાતિ પોતાના જીવનમાં ઉતારે, તે પ્રમાણે આચરણ કરે તો મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે સંસારમાં અત્યારે પ્રચલિત અશાન્તિના બદલે પુનઃ શાન્તિદેવીનું સામ્રાજ્ય સ્થાપન થતાં વાર ન લાગે. આજના નરકાગાર સમા બનેલા આ સંસારમાં સ્વર્ગનાં સુખો ઉતરતાં વાર ન લાગે.

હાલના વૈજ્ઞાનિકયુગે આપણને શું શિખવાડ્યું તે અત્યારે બતાવવાની આવશ્યકતા નથી લાગતી. જે વિજ્ઞાન યુગની પ્રશંસા કરતાં પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો યાકતા ન હતા, આપણા પૌર્વાત્ય વિદ્વાનો પણ પાશ્ચાત્ય શિક્ષા લઈ એ શિક્ષણનાં અને વિજ્ઞાનનાં યશોગાન ગાતાં ફૂલ્યા નહોતા સમાતા. તેઓ પોતાની પ્રજ્ઞાચક્ષુનો ઉપયોગ કરી બરાબર જોઈ કે વિજ્ઞાનયુગે દુનિયાને શું શિખવાડ્યું છે ?

આજે યુરોપ, અમેરિકા, આફ્રિકા અને એશિયા (ચીન-જાપાન) સુદ્ધાંમાં જે ભયંકર માનવ હત્યાકાંડ-કતલે-આમ ચાલી રહ્યાં છે, જે લોહીની નદીઓ વહી રહી છે એ આજના વિજ્ઞાન યુગનો જ પ્રત્યક્ષ છે.

એકવાર રશિયાનો પ્રકાંડ વિદ્વાન અને પ્રખર ક્રાન્તિકારી લેખક મેક્સીમ ગોર્કી ખેડૂતોને અત્યારનાં વૈજ્ઞાનિક આવિષ્કારોના ચમત્કાર સંભળાવી રહ્યો હતો. ભોળી ભલી ખેડૂત જનતા એ વ્યાખ્યાન મંત્રમુગ્ધ બની સાંભળી રહી હતી ત્યાં વચ્ચમાં જ બાજુ કોઈએ પયરોનાંખ્યો હોય તેમ એક અનુભવી કંદેલ વયોવૃદ્ધ ખેડૂતે એ વ્યાખ્યાનની સમાલોચના કરતાં સંક્ષેપમાં કહ્યું કે-“ આપની આટલી

વાત સાવ સાચી છે કે-વિજ્ઞાને આપણને પક્ષીઓની માફક જોઈ આકાશમાં ઉડવાનું અને માછલીઓની માફક મહાન સમુદ્રોમાં ઉંડા તરતાં શિખવાડ્યું પરન્તુ; આ વિજ્ઞાને અમારે પૃથ્વી પર કેવી રીતે રહેવું જોઈએ તે અમને ખીલકુલ શીખવાડ્યું નથી.”

કહે છે કે આ સમાલોચના મી. ગોર્કીને પણ ગમી હતી. વાસ્તવમાં વિજ્ઞાને માનવજાતિને આ પૃથ્વી પર કેવા સહયોગ અને સદ્ભાવનાથી રહેવું જોઈએ તે શીખવાડ્યું જ નથી. આ બાજુપને પૂરી કરવાનું મહાન શ્રેય શ્રી વીતરાગ દેવના ધર્મને છે અને તેમાં એ આ પર્યુષણ મહાપર્વ આપણને ડિઝિનાદથી પોતાનો દિવ્ય સંદેશ સંભળાવે છે કે-યદિ તમારે શાંતિથી રહેવું હોય, સંસારમાં સ્વર્ગના આનંદની મજા માણવી હોય તો પર્યુષણનો સંદેશ તમારા કાન ઊઘાડા રાખી સાંભળજો. સંદેશ આ છે

શ્વામેમિ સવ્વજીવે સવ્વે જીવા સમંતુ મે ।

મિત્તિ મે સવ્વભૂપસુ વેરં મજ્ઞં ન કેળ્હ ॥

આ સૂત્રનું સંવત્સરી પ્રતિકમણ વખતે દરેક જૈન ઉચ્ચારણ કરે છે. સૂત્રમાં પર્યુષણા મહાપર્વનો-અરે! જૈનધર્મનો દિવ્ય સંદેશ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

આ સંદેશ કહે છે કે હું દરેક જીવો સાથે સાચા હૃદયથી ક્ષમાપના કરું છું. સંસારના દરેક જીવો મને ખમાવો-મારા અપરાધોની મારી આપો. મને સંસારના સમસ્ત પ્રાણીઓ ઉપર મૈત્રી લાવના છે. જગતના જીવો મારા સ્નેહી-પરમ સ્નેહી મિત્રો છે-અરે જીવરત્ન દોરતો છે, મને કોઈની સાથે-રાત્રુ કે મિત્રની કોઈની સાથે-વૈર કે વિરોધ નથી.

આ સુંદર સંદેશ આજે પોતાની સ્વાર્થલિપ્તિ માટે લડતા, પોતાના વિવિધ વાદોના સમય ન માટે લોહીની નીકે વહેવડાવતા દેશો બરાબર સાંભળી અને સમજે કે આ વિજ્ઞાનવાદથી પ્રાપ્ત થયેલ નિર્દોષ માનવજાતિના રક્તથી રંગાયેલ વિશાલ સામ્રાજ્ય, ધનના ભંડારો કે અનાજ અને તેલના ભંડારો અમારી પાસે રહેવાનાં નથી. એ સામ્રાજ્ય, એ ધનભંડારો અને અનાજના ભંડારો અમને સાચી શાન્તિ, સાચું સુખ ધડીબર પણ આપવા સમર્થ

[૮ B]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી. એ વસ્તુઓ અમારી પાસે કેટલો વખત ટકશે તેનો ચ સંદેહ છે. જ્યારે આ ક્ષમાપનાનો સિદ્ધાંત અમને આ પૃથ્વી પર કેવી રીતે રહેલું જોઈએ તે બરાબર સીખવાડે છે.

જે આપણા દિલમાં માનવજાતિ પ્રતિ સાચી મૈત્રી, સાચી ક્ષમાપના-ક્ષમાભાવના પ્રગટ થાય તો સામાજિક જીવનમાં મૈત્રી અને ક્ષમાના ઝળહળતા તેજની સામે અધારાની જેમ ક્ષણવારમાં વિલોપ થઈ જશે. સાચી મૈત્રીભાવના અને સાચી ક્ષમા ભાવના પ્રગટ થશે તો આપસનાં વૈર અને વિરોધ, પરસ્પર અવિશ્વાસ અને વૈમનસ્ય, ક્ષમાભાવનારૂપી ભાગીરથી ગંગાના મહાપુરમાં તણાતા કચરાની માફક બધાં તણાઈ જશે અને છેવટે આપણી પાસે શરદઋતુના જલ સમા નિર્મલ સદ્ભાવના, સદાચાર, પ્રેમ, રનેહ અને અમૃતસમ મૈત્રીના મીઠા મહાસાગરો રહેશે. જૈનસંઘ આ ક્ષમાપના અને મૈત્રીના મીઠા મહાસાગરોથી પવિત્ર થઈ જગતને આ સંદેશો સંભળાવવા તૈયાર થાય એમ આ વર્ષનાં પર્યુષણપર્વ આપણને સંબોધી રહેલ છે.

યદ્યપિ આજના જૈન સમાજમાં કેટલેક ઠેકાણે વિચાર, વાણી અને વર્તનનું અસામંજસ્ય દેખાય છે. વિચાર વાણી અને વર્તનનું એક્ય દેખાતું નથી અને એના જ પ્રતાપે આવા મહાન સંદેશો સાંભળવા છતાં યે આપસના કલેશો, ઇર્ષ્યા, દ્વેષાદિ કયાંક કયાંક સળગતા દેખાય છે. છતાંયે આપણે એટલું તો નિઃસંકોચભાવે સ્વીકારવું જ પડશે કે મૈત્રી, ક્ષમાપના અને વૈરત્યાગના સંદેશોના શ્રવણથી ઘણાંએ સાચા સુખના અર્થોં જીવે એ પોતાનું કલ્યાણ સાધ્યું છે અને સાધી રહેલ છે.

ખરી રીતે તો વર્તમાન જૈન સંઘે આ દિવ્ય સંદેશનું અમૃતપાન કરી વિચાર, વાણી અને વર્તનનું એક્ય સ્થાપી પર્યુષણ મહાપર્વે પ્રબોધેલો શાન્તિનો મહાન સંદેશ અશાન્તિના દાવાનળમાં સળગતા પાશ્વત્ય દેશોના માનવીઓને સંભળાવવાની જરૂર છે. પાશ્વત્ય વૈજ્ઞાનિકોને આ દિવ્ય સંદેશની અનુપમ અને અજેય શક્તિનું ભાન કરાવી માનવજાતિના કલ્યાણ માટે તૈયાર કરવાની જરૂર છે. તેમને એ સમજવું જોઈએ કે આપણી વૈજ્ઞાનિક શોધોથી યુરોપને સત્તાવાદનો શોખ વધી પડ્યો, ધન અને જમીન વધારવાનો શોખ લાગુ પડ્યો, શસ્ત્રો ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ વધી અને તેના પ્રતાપે માનવજાતિના મહાવિનાશનાં વિવિધ માર્ગો તમે શોધી કાઢી આ યુદ્ધોનાં નિમિત્ત તમે બન્યા. હવે આ ભયંકર હત્યા-

કાંડ, રક્તરંજિત માનવજાતિના સંહારની જે ભયંકર લીલા યુરોપના આંગણે ખેલાઈ રહી છે તેને માટે ભવિષ્યના ઇતિહાસકારી વર્તમાન વૈજ્ઞાનિકોના આવિષ્કારોને સુવર્ણાક્ષરે નહિ બલકે રક્તરંજિત અક્ષરોએ લખી એના દોષપાત્ર વૈજ્ઞાનિકોને કરાવશે, માટે હજીયે બચૂત થઈ આ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા ક્ષમા, વૈરત્યાગ અને મૈત્રીનાં દિવ્ય આંદોલનો જગતમાં ફેલાવી આ પૃથ્વી પર કેમ રહેવું એ માનવજાતિને શિખવાડો.

આજે જૈન સમાજને આ સુત્રના એકલા પાઠ બોલનાર જ નહિ કિન્તુ આ સુત્રના ઉચ્ચારણ સાથે જીવનમાં ઉતારનાર વીરપુત્રની જરૂર છે. આજે દુનિયા ઉપર ઝંઝુમી રહેલા ભયો તરફ દૃષ્ટિપાત કરી જૈન સંઘે સવેળા બચૂત થઈ આપસના વિરોધો-વૈમનસ્યોને મીટાવી દઈ મૈત્રી અને ક્ષમાપનાનાં અમૃતપાનથી સાચા જૈન થવાની જરૂર છે.

ચાદ રાખજે આવા વિકટ સમયે પણ આપણે બચૂત ન થયા, આપસમાં રનેહ, પ્રેમ, સંગઠન અને મૈત્રી કરતાં ન શીખ્યા તો વિકટ આવતો કાળબળ આપણને તમાચો મારીને જળરજરતી પ્રેમ, રનેહ અને મૈત્રીથી રહેવાનું શીખવાડશે.

આપણે સાચા આરાધક થવું હોય, આપણને ભવ-બ્રમણનો ડર લાગતો હોય, આપણને સમ્યક્ત્વ પચાડું હોય, શ્રી વીતરાગ દેવની વાણી પર પ્રેમ અને શ્રદ્ધા હોય તો પર્યુષણ પર્વનો આ દિવ્ય સંદેશ ઝીલી લઈ મૈત્રી અને ક્ષમાપનાને અપનાવશો.

આપસનાં વૈર-વિરોધોને દફનાવી દઈ શ્રી વીરના પુત્રો બધા એક છીએ-ભલે આપણામાં મતભેદો રહે, ભલે વિચારધારા એક ન મલે પરન્તુ આપણી મૈત્રી-ક્ષમાપના સાચા હૃદયની છે અને રહેવાની એની ઉદ્દોષણ કરાવે.

અન્તમાં પર્યુષણ મહાપર્વનો આ માંગલ્યકારી દિવ્ય સંદેશ આ સંસારના સમરત પ્રાણીઓ પાસે પહોંચે, અત્યારે ચાલતા ભીષણ નરસંહાર ને હત્યાકાંડ બંધ પડે, સંસાર શાન્તિના મહામંત્રોથી પૂનિત થઈ વિનાશી વિજ્ઞાનવાદના આવિષ્કારથી ઉત્પન્ન થયેલ અશાન્તિના, ઉદ્વેગના, કલહના ઝરથી વિમુક્ત બની આત્મકલ્યાણના પથે પડે એ જ શુભેચ્છા સાથે હૃદયમાં ભાવના ભાવીએ કે- સર્વ વિશ્વમાં શાન્તિ પ્રગટે, થાઓ સર્વેનું કલ્યાણ; ક્ષમાપનના મહામંત્રથી, વિશ્વ વિષે હો મંગળમાળ.

ૐ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ.

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ.

લે.-મુનિશ્રી હેમંદ્રસાગરજી મહારાજ.

સુસ્વાગતમ સુસ્વાગતમ-

મૈત્રીના, મનમેળના, મન:સુદ્ધિના,
ઓ મહાન્ પર્વાધિરાજ ! સુસ્વાગતમ.

x x x

પ્રલયકાલના ભયંકર જંજાવાત પછી,
ગર્જનાના ગડગડાટ વીધીને,
ને વિદ્યુતના ચમકાર પછીથી-
કુકુમ્બવર્ણિય ઉધાનાં હાસ્ય કેવાં લાગે ?
એવાં જ લાગે અમ જગતજનોને,
પર્વાધિરાજ પર્યુષણનાં પગરણ.

મંત્રાણાં પરમેષ્ઠિમંત્ર મહિમા તીર્થેષુ શત્રંજયો
દાને પ્રાણિદયા ગુણેષુ વિનયો બ્રહ્મવ્રતેષુ વ્રતમ્ ।
સન્તોષો નિયમે તપસ્સુ ચ શમસ્તરવેષુ
સર્વજ્ઞોદિત સર્વપવસુ પરં સ્યાદ્ધાર્ષિકં
સદ્દર્શન

પર્વ ચ ॥ ૧ ॥

મહાર્ષિ ભાખ્યા એ મંત્રો ને વાક્યો.
મંત્રોમાં મહાન પરમેષ્ઠિમંત્ર,
અને તીર્થોમાં શત્રુજય,
એમ પર્વોમાં મહાન પર્યુષણ.
પુષ્પરાજ વસંત પધારે ને-
ઉધાને ઉધાને પુષ્પો હસે,
વૃક્ષે વૃક્ષે કોકિલા ટહુકે,
આમ્રે આમ્રે મંજરીઓ ખુલે,
સર્વત્ર પરિમલ-મહારાજ્ય પ્રસરે,
વાતાવરણ સ્વર્ગીય અને;
એમ પરમપવિત્ર પર્વાધિરાજ પધારે,
ને થતગતે ભવિજન હૈયાં,
ઉલ્લસે અમ આત્મવનની કોકિલા,
ને ધીમે ધીમે વહે અમ જીવનનાં-
સદ્ગુણનાં પ્રેમ ઝરણાં.
સુસ્વાગતમ, સુસ્વાગતમ,

x x x

ઉત્સવપ્રિય જગત ઉત્સવો ધરછે,
દિનનો, બે દિનનો ઉત્સવ આનંદ આપે,
પણ જોનો તમારે તો અષ્ટ અષ્ટ-
દિનના પધારે છે મહોત્સવ,
પુણ્યદાર્થી પર્વાધિરાજ પર્યુષણ.
શાથી સત્કારશે ભવિજન !
પૂનિત ઉત્સવ કેમ ઉજવશે ?
અર્થણુ કરે પ્રેમથી ઉરનાં ભાવપુષ્પો.
અર્થ-કામના માટેના હલારો ઉત્સવો-
માનવોએ ઉજવ્યા, ઉજવાયા,
પણ પર્યુષણ એટલે ?
નિવાણુપ થીઓ !
માનવસંસ્કારનો એક મહોત્સવ.
માનવો તે સંસ્કારો ચણી,
ઉદાત આદર્શભાવી અને,
સમસ્ત જગતને ધર્મની એકતા,
સમભાવે અને સમજે.
ત્યાં જ વસી છે-
પર્વપતિ પર્યુષણની મહત્તા.
મનસા, વચસા, કર્મણા-
આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિરતા થાય,
તો જ પર્યુષણપર્વની સફળતા.
ફૂર ફૂર ભૂમંડળને ઘેરતો પડ્યો છે,
કલ્લાલભાળથી ગર્જતો સમુદ્ર.
ધેરુ ધેરુ ગાન કરે છે; વિશાળ ભાવના-
સમસ્ત જગતે શીખવે છે,
તેમજ પર્યુષણ એટલે ભવ્યાત્માઓ !
ઉચ્ચ ભાવનારૂપી ઊર્મિભાળથી-
નૃત્ય કરતો પ્રશમરૂપ વારાધ.
મેત્રી ભાવના-સમસ્ત જગ સાથેની-
મેત્રી શીખવે.
પ્રમોદ ભાવના ગુણી જનના ગુણો,
અંતરથી વધાવતાં ઉપજતો દિવ્યાનંદ શીખવે.
કરુણ ભાવના શીખવે પ્રાણીમાત્ર પરની દયા,
માધ્યસ્થ ભાવના દાખવે,

[૧૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધર્મી ઉપર ઉપેક્ષા,
શીખો ને શીખવો.
એ સર્વ ઉચ્ચાદર્શી પુનિત ભાવનાઓ,
પૃથુપણુ એટલે દિવ્યજનો !
વિશ્વભરનાં જીવાત્માઓને,
વિશ્વપ્રેમ શીખવવાનો શ્રેષ્ઠ શાળા,
મિષ્ટ ભોજનના સ્વાદવૃત્ત-
જીહ્વાને લલ ચાવે-
તે મિષ્ટ ભોજનનું નિત્ય સેવન,
જીહ્વાને જ અરુચિકર થાય તે જ નગતકમ,
પણુ પ્રત્યેક વધે પધારતો પર્વાધિરાજ,
પૃથુપણુ અરુચિકર કેમ નહિ થતો હોય ?
તેની રમ્યતા વૃદ્ધ પામે છે,
નથી ક્ષીણ થતો;
હૃદયવૃક્ષના ધનંદુ સમ ઉત્તમવલ,
પૃથુપણુ મહાત્સવ.
“ક્ષણે ક્ષણે ચન્નવામુપૈતિ
તદેવરૂપં રમણીયતાયાઃ”
એ મહાકવિની રસમય ઉક્તિ,
સફળ કરે છે, દઢ કરે છે,
ભૂતભાવ ને ઔકચતા માટે, પર્વ રચાયાં.
કોલ ભય ને વિદેષ પ્રગળવલિતરાખવા રચાયાં,
કોઈ રચાયાં જીવન ઉર્ધ્વપથી બનાવવાને,
ને કો' પર્વનનામે પડ્યું ત્ર રચવા યોગ્યાં.
પણુ ભવિજનો ! આદર્શ રત્નો !
પૃથુપણુ તો છે આત્મોત્તતિ અર્થે,
કર્મબંધનો તૂટે, પરમાનંદ પ્રાપ્ત થાય,
સ્વાધ્યાય, સંયમ, તપ, બ્રહ્મચર્યપાલન-
તીર્થંકર જીવન આદર્શ વિચાર,
સમભાવ કેળવણી સર્વ છે,
દિવ્ય સાધનો પૃથુપણુ મહોત્સવનાં.
બ્રહ્મચર્ય દિવ્ય યોગસૂ,
સંયમે ધર્મિયનિગ્રહ,
તપમાં વસી છે મોહક્ષીણતા.
સ્વાધ્યાયે છે આત્મશુદ્ધિવિચાર.
સર્વે મહત્તાઓ વસી છે,
તીર્થંકરના પુણ્યમય આદર્શ જીવનમાં.
તીર્થંકરના એ પુનિત જીવન, કેમમંત્ર;
શબ્દે શબ્દે વહે છે કંદપસૂત્ર ધર્મગ્રંથે;
કંદપસૂત્રરૂપ કંદપવૃક્ષ પ્રાપ્ત થયું,
મહાવીર ચરિત્ર તેનું ખીજ.

પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર મૃદુલ અંકુર,
નેમિનાથ ચરિત્ર દઢ રંકધ;
ઋષભ ચરિત્ર દીર્ઘ શાખાઓ,
સ્થાવરાવલી રમ્ય પુષ્પા;
સમાચારી નાસિકાપ્રિય મધુર હુરાસ;
નિવાંણુ એ દિવ્ય મધુરતમ ફલ.
નિવાણુપથોઓ એ વૃક્ષની,
શીતળ છાયા અવશ્ય રહે.
“શ્રી કંદપસૂત્ર સમ શીતલ વૃક્ષછાંયે,
ઘૂંછા બધી ભાવજનો પારપૂર્ણ થાયે;
જનતા રૂળો પરમમિષ્ટ ગુણી જ પામે,
પામે જનો અમરતા હુખ સો વિરમે.”
કંદપસૂત્ર શ્રવણુ આધિકાર તો,
કેવલ સાધુઓ ને સાધ્વીને જ,
એ હતી પ્રચલિત પ્રથા પ્રાર્થન સમયે
દિન વહ્યા, સમયનું વહેણ બદલાયું,
ભૂનવાણી અમર તો ન જ રહે.
ચારત્ર ને જ્ઞાનમાં ગ્રાહ કો' સૂરપુરંદર,
પ્રારંભ કર્યો સર્વને શ્રવણુ કરાવવા;
રાજા ધ્રુવસેનનો પુત્રશોક શમાવવા નામત-
કંદપસૂત્ર શ્રવણુ આધિકાર સર્વમાન્ય ઠંયા.
અન્ય જનોએ પણુ એ મહાનુભાવ-
સૂરીશ્વરતા દિવ્ય કાંચ મા સાથ દીધા.
સદ્ધર્મ પ્રવૃત્ત કરતા પુરુષોના,
સ્વર્ણ નામો કાળયાગે ભસાર પડે,
તેમના પછી વધો વ્યતીત થાય,
પણુ સર્વ કોઈ ન ભૂલ કે-
સાધુ જનનાં દિવ્ય ઉત્તવ્યો તો,
નરાહન અમર જ છે.
પૃથુપણુ એટલે શ્રવણુ રસિકો !
કંદપસૂત્ર શ્રવણુ મહોત્સવ.
આત્મા તેના શ્રવણુ આહ્વાન પામે,
કપાય દૂર થાય,
આત્મશુદ્ધિ સહ જ પ્રાપ્ત થાય.
પૃથુપણુ એટલે તો-
આત્મશુદ્ધિની સૂર્યસમ પ્રખર પ્રતિજ્ઞા.
શરદ્ અને વર્ષાના મધ્ય ભાગ,
એટલે જરૂરનો મહાશિવ;
જરૂરસિ મંદ પડે,

વિચાર—શ્રેણી.

લેખક—આચાર્ય વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

પ્રભુની પવિત્ર છાયામાં રહીને આપણે પવિત્ર બનવું છે માટે પ્રભુની છાયા છોડીને ખીજે જવું નહીં. એટલે અપ્રભુ અપવિત્ર આત્માઓના પડછાયામાં પણ ઊભા રહેવું નહીં, તો જ આપણે પ્રભુને ગમીશું અને પવિત્ર બનીને પ્રભુની સાથે હમેશને માટે રહી શકીશું.

આપણા શાશ્વતા સાથી તો પ્રભુ જ રહેવાના, બાકી સંસારનો સાથ તો સઘળો થે છૂટી જવાનો છે અને એટલા માટે જ આપણે સંસારના જીવો કરતાં પ્રભુને વધારે ચાહીએ છીએ, પજીએ છીએ, નમીએ છીએ, સ્તુતિ કરીએ છીએ આશ્રય લઈએ છીએ; માટે પ્રભુને શું ગમે છે તે તરફ વધારે ધ્યાન આપવું.

કષાયોથી જીવન અલગાવવું—મેલું કરવું

પાવનશક્તિ ક્ષીણ થાય,
એવા સમયે વિજ્ઞાનવિલાસી સુવકો !
ઉપવાસ એ શ્રેષ્ઠ તપ છે.
વેદક્રીય દૃષ્ટિએ ને ધાર્મિક નજરે,
બાહ્ય તપ પણ દિવ્ય સહાયક છે.
ઉપવાસ એટલે બાહ્ય તપ.
અધ્યાત્મપ્રેમી જ્ઞાનીજનો !
વિનય, સ્વાધ્યાય, સેવા ને-
ધ્યાન સમાધિ આલોચના એ અભ્યંતર તપ.
એ તપમાં ચિત્તની નિર્મળતા છે.
કર્મોને તપાવે તે જ તપ,
શરીર મન અને ઇન્દ્રિયોને,
તપાવે તે નથી જ તપ.
તપ એ છે અમોઘ શસ્ત્ર,
નિકાચિત કર્મોને બાળી ભરમ કરે છે.

—(ચાલુ)

નહીં અને વિષયોથી કાયા અલગાવવી—મેલી કરવી નહીં. આ વાત પ્રભુને બહુ જ ગમે છે અને આવી રીતે વર્તનારની તપ, જપ, પૂજા, સામાયિક, પૌષ્ઠ, પ્રતિક્રમણ આદિથી અનેક પ્રકારે કરેલી સેવાને પ્રભુ સ્વીકારે છે.

સંસારી, અદ્વૈત-અજ્ઞાની જીવોને લલે ન ગમે તો કાંઈ પણ પરવા રાખવી નહીં, પણ પ્રભુને તો આપણા આચારવિચાર અને ઉચ્ચાર ગમવા જ જોઈએ, કારણ કે અનંતજ્ઞાન, અનંત દર્શન અનંત જીવન. અનંત આનંદ અને અનંત સુખ પ્રભુ પાસેથી લેવાનાં છે. આ વસ્તુઓ પ્રભુ સિવાય અદ્વૈત-અજ્ઞાનીઓ આપી શકતા નથી.

પ્રભુ સિવાય સંસારી જીવોમાંથી કોઈને પણ પોતાનું માની સાથ કરવો નહીં અને જો સાથ કરવાની ઇચ્છા થાય અને જીવનનો સાથી બનાવવો હોય તો જે પ્રભુને ગમતો હોય તેનો સાથ કરવો, કે જેથી કરીને અપવિત્ર જીવન બનાવી પ્રભુની પ્રીતિ તોડીને પ્રભુના વિરોધી બનવાનો પ્રયત્ન ન આવે.

આત્મવિકાસ તથા આત્મશુદ્ધિ કરવા ઉચ્ચ-તર ભાવોની તેમજ ઉચ્ચતર, પવિત્ર જીવન બનાવવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.

કોઈ પણ કારણને લઈને બાહ્ય ક્રિયા ઓછા પ્રમાણમાં થાય તો આત્મશુદ્ધિ વિકાસમાં કોઈ પણ પ્રકારની અડચણ આવતી નથી પણ જીવન અને ભાવના તો ઉચ્ચતર અને પવિત્ર હોવાં જ જોઈએ.

[૧૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુભ કર્મની ખામીને લઈને માનવીઓનાં અમૂલ્ય અને પવિત્ર માનવજીવન મેલાં થવાનો પ્રસંગ બને છે અને અશુભ કર્મની પ્રેરણાથી અપવિત્ર આત્માઓના સંસર્ગમાં જોડાઈને મેલાં-અપવિત્ર બનાવી નાંખે પણ છે; તો પણ તેમણે હતાશ કે નિરાશ થવાની જરૂર નથી અને વધારે ને વધારે જીવનને અપવિત્ર-મેલું બનાવી આત્મવિકાસ માટે નિરુપયોગી બનાવવાની, તેમજ આત્માને અનંતા જન્મ, જરા, મરણના અનંતા દુઃખના અધિકારમાં હડસેલી મૂકીને આત્મશત્રુ બનવાની લેશમાત્ર આવશ્યકતા નથી.

માનવજીવન મેંઘું છે, ઘણું જ મેંઘું છે, માનવી સિવાયના સંસારના સમગ્ર જીવોના જીવનની કિંમત કરતાં માનવ-જીવનની કિંમત અનંતગણી વધારે છે. અને એટલા માટે જ માનવજીવનમાં જીવનારા જીવોની સંખ્યા સંસારી બીજા જીવો કરતાં ઘણી જ ઓછી છે માટે જ માનવજીવનની પવિત્રતા જાળવી રાખવા અથવા તો કોઈક પ્રસંગે અજ્ઞાનતાથી અપવિત્ર બનેલાને વધારે અપવિત્ર થતું અટકાવીને પાછું પવિત્ર બનાવવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.

આત્મવિકાસ તથા આત્મશુદ્ધિનું અદ્વિતીય સાધનભૂત માનવજીવન, મલિન ભાવના તથા મલિન વ્યક્તિના સંસર્ગથી મેલું થઈ ગયું હોય તો તેને વધારે મલિન ન બનાવતાં શુદ્ધ પરિણામ તથા શુદ્ધ વર્તનથી સ્વચ્છ બનાવીને દુર્લભ માનવજીવનની કિંમત આંકનાર ડાહ્યા માણસો આત્મશુદ્ધિ-વિકાસને સાધી લે છે.

શુદ્ધ ભાવોથી મલિનતા દૂર થાય છે, અને શુદ્ધ વર્તનથી આત્મા વધારે મલિન થતો

અટકે છે.

મેલી ભીંત ઉપર કાઢેલાં ઘણાં સુંદર ચિત્રો જોનારના મનનું સારી રીતે આકર્ષણ કરે ખરાં પણ જલદી ભુંસાઈ જવાથી અને અંતરમાં મલિન પડ હોવાથી ભીંતને સુંદર બનાવી શકતાં નથી; પણ સ્વચ્છ ભીંત ઉપર કાઢેલું ચિત્ર ભીંતન સૌંદર્યને પ્રગટ કરે છે. તેવી જ રીતે મલિન જીવનવાળાનાં જ્ઞાન, ધ્યાન, જપ, તપ, બીજાના મનનું આકર્ષણ કરે ખરાં; પણ આત્મવિકાસ કે આત્મશુદ્ધિ ન કરી શકે. અને પવિત્ર જીવન-વાળાનાં જ્ઞાનાદિક આત્માને વિકાસમાં લાવી શકે છે.

માનવીના જીવનનો મોટો ભાગ બુદ્ધિની ઓછાસને લઈને કુસંસર્ગથી દુષ્ટત્યોમાં વપરાઈ ગયો હોય તો નિરાશ ન થતાં શેષ જીવનને કુસંસર્ગ અને દુષ્ટત્યોથી બચાવીને સત્કૃત્યોદ્ધારા આત્મવિકાસ કરવા વાપરે તો, જોઈ નાંખેલા માનવજીવનનું ફળ મેળવી શકે છે. અને સઘ-ળાએ સંતાપો, દુઃખો, ઉદ્વેગોને શમાવી દઈને આત્મશુદ્ધિદ્વારા પરમ શાંતિ મેળવી શકે છે તેમજ માનવજીવન સફળ બનાવી શકે છે.

જ્યાં સુધી શરીરના અવયવો કામ આપી શકતા હોય ત્યાં સુધી તે જ અવયવોનું કામ બીજાના અવયવોથી કરાવીને પોતાના હાથ, પગ આદિ અવયવોને શા માટે નિર્ભર બનાવી નિરૂપ-યોગી બનાવવા જોઈએ ?

જીવવાના હેતુઓ જાળવવા વધારે કાળજી રાખવી.

જીવનમાં શાંતિ, સંતોષ, સમભાવ, સ્થિરતા અને શુદ્ધિ વધે તેવો વ્યવસાય કરવો.

સાચા લાભનું અર્ધીપણું રાખવું.

પર્યુષણા-

આત્મસિદ્ધિનું મહાપર્વ.

ડા. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા.

“ભવ્ય ! કરો નિજ આત્મમાં,
સર્વ પ્રકારે વાસ;
પર્વ શ્રેષ્ઠ પર્યુષણા,
એમ કરંત પ્રકાશ.”

-મનોનંદન.

‘પર્યુષણ’ એટલે શું? પરિ=સર્વ આજુથી, સર્વથા, સર્વ પ્રકારે (From all sides, all round.) વસ=નિવાસ કરવો, વસવું. સર્વ પ્રકારે આત્મભાવમાં (એટલે કે ધર્મમાં) નિવાસ કરવો તેનું નામ પર્યુષણ. અત્ર આત્મભાવ એ જ પ્રસ્તુત છે, કાંણ કે આત્મોદ્ધાર એ જ ધર્મનું પરમ સાધ્ય છે, મોક્ષમાર્ગનું ઉદિષ્ટ લક્ષ્ય છે.

જેટલા અંશે આત્મભાવમાં-ધર્મમાં નિવાસ કરવાનું અને તેટલા અંશે પર્યુષણ પર્વના આરાધનની સફળતા, સાર્થકતા અને ઉપકારિતા તેટલા અંશે આત્મસિદ્ધિના મહાલાભ.

અનાદિ કાળના દુરધ્યાસથી આ આત્મા પોતાના મૂળ સ્વરૂપને ભૂલી ગયો છે, અને તેથી કરીને અનંત ભવચક્રના પરિભ્રમણમાં અરધદૃ-ધટ્ટીન્યાયે, તે દેવ-મનુષ્ય-તિર્યંચ-નારકીનાં રૂપો પરાવર્તન કરતાં, તે તે ભવમાં તે તે પર્યાયરૂપ જ પોતે છે એમ માની બેઠો છે, અને પોતાના મૂળ દ્રવ્ય સ્વરૂપને વિસરી ગયો છે. નારકીના ભવમાં પોતે નારકી છે એમ તે માને છે, તિર્યંચના ભવમાં તિર્યંચ માને છે, મનુષ્યપર્યાયમાં મનુષ્ય માને છે, અને દેવ પર્યાયમાં દેવ માને છે; પણ હું તો શુદ્ધ ચેતન્યધન આત્મા છું એવું આત્મભાન તેને હોતું નથી. આજીવની મૂલગત ભૂતના પરિણામે ઇતર આનુષંગિક ભ્રમણાઓ નિષ્પન્ન થાય છે.

પરમ જ્ઞાનીઓનો ઉપદેશ અને ઉદ્દેશ જીવને તે

ભૂલ-ભ્રમણામાંથી નિવૃત્ત કરાવવાનો હોય છે, પાછા વાળવાનો હોય છે, ‘પ્રતિક્રમણ’ કરાવવાનો હોય છે. ‘પ્રતિક્રમણ’ શબ્દ પણ એ જ રહસ્યાર્થ સૂચવે છે. પ્રતિ=પાછું, ક્રમ=જવું. પાછું જવું. પોતાના મૂળ સ્થાને પાછું જવું (To return to the fountain Source) તે પ્રતિક્રમણ. પ્રમાદવશે કરીને જીવ જે પોતાના સ્થાનથી પરિભ્રષ્ટ થઈ, વ્યુત થઈ પરસ્થાને ગયો છે તેનું પોતાના મૂળ સ્થાને પ્રગતિ-ગમન તેનું નામ પ્રતિક્રમણ.

“સ્વસ્થાનાત્યત્ પરસ્થાનં પ્રમાદસ્ય વશાદ્ગતઃ ।
તથૈવ ક્રમણં ભૂયઃ પ્રતિક્રમણમુચ્યતે ॥”

આમ પ્રતિક્રમણ શબ્દનો રાહસ્યિક પરમાર્થ ઘટાવી શકાય છે. તે નામની સૂત્રબદ્ધ ક્રિયા પણ જીવને પુનઃ પુનઃ તે જ વસ્તુનું સંસ્મરણ કરાવે છે.

આમ મૂલગત આત્મબ્રાંતિરૂપ મહારોગનું નિવારણ કરી, ભાવવૈદ્યરૂપ જ્ઞાની પુરુષો જીવને નિજ સ્વરૂપનું ભાન કરાવી ધર્મમાર્ગમાં સ્થાપન કરાવે છે.

અને આ ‘ધર્મ’ પણ મુખ્યતાએ શું છે? ‘વત્થુ-સહાવો ધમ્મો’ વસ્તુનો સ્વભાવ તે ધર્મ. એ આર્થવચન ધર્મ શબ્દનું રહસ્ય પ્રકાશે છે. આ વ્યાખ્યા આત્મવસ્તુ પર ઘટાવતાં, આત્માનો સ્વભાવ તે આત્મધર્મ; એટલે કે આત્માનું સ્વસ્વભાવમાં વર્તવું તે ધર્મ. વ્યતિરેકથી આત્માનું સ્વસ્વભાવમાં ન વર્તવું તે અથવા તો વિભાવમાં વર્તવું તે અધર્મ. આ સૂત્ર એટલું બધું અર્થગંભીર અને સર્વગ્રાહી છે કે ધર્મ શું અને અધર્મ શું? તેની પરીક્ષા કરવા માટે તે નિષ્ક-સ્થાનરૂપ-કસોટીરૂપ થઈ પડે એવું છે. ટૂંકામાં કહીએ તો જે જે પ્રકારે જીવ નિજ સ્વભાવની

[૧૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સન્મુખ થાય, નિકટ આવે તે ધર્મ; અને જે જે પ્રકારે તે સ્વસ્વભાવથી દૂર જાય, વિમુખ થાય તે અધર્મ. તે આત્મસ્વભાવને અનુલક્ષીને, તેના સાધનભૂત જે જે વિધાનો, જે જે ક્રિયાઓ, જે જે માર્ગદર્શનો પરમોપકારી જ્ઞાનીઓએ પ્રદર્શિત કર્યા છે તે સમસ્ત પણ કારણમાં કાર્યના ઉપચારથી 'ધર્મ' છે. આમ નિશ્ચય-વ્યવહારનો યથાર્થાન સમુચિત વિનિયોગ કરવો, સમન્વય સાધવો તે ધર્મનું પરમ રહસ્ય છે. મહાતત્ત્વજ્ઞ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર-જીએ પ્રકાશ્યું છે કે:—

“ નિશ્ચય વાણી સાંભળી,
સાધન તજવાં નો'ય;
નિશ્ચય રાખી લક્ષમાં,
સાધન કરવાં સોય. ”

—આત્મસિદ્ધિ

આવો ધર્મ તો સર્વદા કરવાનો હોય, આચરવાનો હોય, જીવનમાં એક સૂત્ર કરી વણી દેવાનો હોય; પરંતુ તેના વિશેષ દૃઢીકરણ અર્થે, અધિક આરાધન અર્થે, જ્ઞાનીઓએ તિથિવિશેષો, પર્વવિશેષો પ્રતિનિયત કર્યા છે; તે તે પર્વવાસરોએ જીવ રિથર થઈ, ખાસ નિવૃત્તિ મેળવી, આત્મભાવના અભ્યાસી શકે, સાચા આત્મધર્મની આરાધના કરી શકે, એવી સુંદર કદયાણુકર યોજના કરી છે. પર્યુપણુ પર્વ તેવી સુયોજનામાંની એક સુંદરતમ યોજના છે. વિશ્વના પર્વદિનોમાં સર્વોત્તમ આદર્શ-રૂપ છે, કર્મકાષ્ટને પ્રબલિત કરવાનો મહાભાવ-યજ્ઞ છે, આત્મશુદ્ધિનું મહાતીર્થ છે અને આત્મ-સિદ્ધિનું મહાપર્વ છે.

આવા મહાપર્વમાં જે જે ધર્મક્રિયા આદિ કરવામાં આવે તે શાંતિથી, આત્મશુદ્ધિના લક્ષ્ય સાથે, સમજણપૂર્વક કરવામાં આવે, જોડા બિતરી તેના અવગાહવામાં આવે, તો પરમ આહ્વાદના કારણરૂપ થઈ પડે એવી છે. આ આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ લક્ષમાં હોય તો કોઈ પણ વિષવાદને સ્થાન રહી શકે જ નહિ, ઘણા પ્રશ્નોનું સ્વયં સમાધાન થઈ જાય.

અને આ અધ્યાત્મદષ્ટિ વિનાની સર્વ ક્રિયા વાસ્તવિક રીતે છાર પર લિંપણા જેવી છે. આ અંગે મહા-ત્મા આનંદધનજીના વચનો મનન કરવા યોગ્ય છે.

“ નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે,
તો તેહશું રહ મંડા રે. ”

—આનંદધનજી.

“ શુદ્ધ ભાવ ને સૂની કિરિયા,
બેહુમાં અંતર કેતોજી ?
જલહલતો સૂરજ ને બળુઓ,
તાસ તેજમાં તેતોજી. ”

શ્રી યશોવિજયજીકૃત યોગદષ્ટિ સજ્જાય.

અધ્યાત્મદષ્ટિની મહત્તા શ્રીમાન્ યશોવિજયજીએ પણ આ શબ્દોમાં ગાંધ બતાવી છે:—
વેદાન્યશાસ્ત્રવિત્ ક્લેશં રસમધ્યાત્મશાસ્ત્રવિત્ ।
ભાગ્યમ્બુદ્ધોગમાપ્નોતિ, વહતે ચન્દ્રનં ચરઃ ॥

ધનિનાં પુત્રદારાદિ યથા સંસારવૃદ્ધયે ।

તથા પાંડિત્યદ્વતાનાં શાસ્ત્રમધ્યાત્મવર્જિતમ્ ॥ ”

—શ્રી અધ્યાત્મસાર.

અર્થાત્—“ અન્ય શાસ્ત્રોના બળુનાર તો કલેશ જ અનુભવે છે, અને અધ્યાત્મશાસ્ત્રના બળુનાર રસ અનુભવે છે; ચંદ્રનનો ભાર ગંધેડો વહે છે પણ તેની સુગંધીનો ઉપભોગ ભાગ્યશાળી પામે છે. જેમ ધનવાનોને પુત્ર સ્ત્રી આદિ સંસારવૃદ્ધિ અર્થે થાય છે, તેમ પાંડિતાઈના ધર્મીને અધ્યાત્મ વિનાનું શાસ્ત્ર સંસારવૃદ્ધિ અર્થે થાય છે. ”

“ પુત્રદારાદિ સંસારઃ પુંસાં સંમૂઢચેતસામ્ ।

વિદુષાં શાસ્ત્રસંસારઃ સચોગરહિતાત્મનામ્ ॥ ”

શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત યોગબિંદુ.

આ આધ્યાત્મિક દષ્ટિબિંદુને દષ્ટિ સન્મુખ રાખી જો આપણે આવશ્યકાદિ ક્રિયાનું અંતરંગ રહસ્ય તપાસીએ, જરા જોડા બિતરી તેના હાર્દની સમીક્ષા કરીએ, તો મહાત્મા જ્ઞાનીઓએ યોગ્યેલી તે તે ક્રિયાઓ આત્માને પોતાના સ્વરૂપનો લક્ષ દૃઢીભૂત કરાવે એવી છે, એમ આપણને સુપ્રતીત થાય છે. તેનું ઉદ્ઘાટનરૂપે અત્ર સંક્ષેપ દિગ્દર્શન કરીએ.

—(ચાલુ)

પ્રેમથી મુક્તિ.

લેખક : : ચોકસી

આ મથાળું વાંચી હરકોઇને પ્રથમ તો આશ્ચર્ય ઉદ્ભવે જ. જૈન ધર્મના મૌલિક સિદ્ધાન્તોનું જેને જ્ઞાન હોય તે તરત જ કહી દે કે પ્રેમ એ રાગનું બીજું નામ હોવાથી, અને રાગ એ મોહરાયનો પાટવીકુંવર હોવાથી જ્યાં એનું અસ્તિત્વ હોય ત્યાં મુક્તિનો સંભવ ખકુસુમવત્ અસંભવિત છે; કારણ કે કપાયનો સર્વથા અભાવ એનું નામ જ મુક્તિ એ જ્ઞાનીપુરુષોનું ટંકશાળી વચન છે; અહીં તો મોહરાય એના પુત્રો રાગ અને દ્વેષ તથા એના પરિવારમાં ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ સર્વ આવી જાય ત્યાં મુક્તિની વાતનો સંભવ સરખો પણ ન ગણાય, એથી ઊલટું ‘બંધન’ તો જરૂર હોય અને રનેહનું પ્રાપ્ત્ય વૃદ્ધિ પામે તો એમાં તીવ્રતમતા લાભે.

આ તો જાણે સીધી નજરે જોતાં જે ભાવ નીકળ્યો તે રીતની વાત થઇ; પણ અનુભવીઓની દૃષ્ટિમાં એ ઉપરાંત ‘અપેક્ષા’ જેવી શબ્દત્રિપુટી ઘણી વાર રમણ કરતી હોય છે. એ અપૂર્વ યીજના સદ્-ભાવથી એ મહાપુરુષો કોઇ વિચક્ષણ રહસ્ય રજૂ કરે છે. જ્યાં સામાન્ય માણસની યુદ્ધિ કુંઠિત થઇ જાય છે ત્યાં અપેક્ષાનો સધિયારો લઇ કામ કરનાર આગળ આવે છે એટલું જ નહિ પણ એવી રીતે વસ્તુ-સ્વરૂપ સમજાવે છે કે એને અવધારતાં મુશ્કેલીનું નામ નથી રહેતું, એમાં શંકા કરવાપણું સંભવતું જ નથી. પણ અપેક્ષા લાગુ પાડવામાં આવડત અને અભ્યાસ અને જરૂરી છે એ જૂલવું જોઇતું નથી જ. ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ આ અંકથી નવિન વર્ષનો આરંભ કરે છે અને એ નવિનતાને અનુરૂપ થવામાં યોગીરાજ શ્રીઆનંદધનજીએ અધ્યાત્મવિપયનું પાન

કરાવનાર ચોવીશીમાં જે સ્તવનો રચ્યા છે એમાં નવીન ભાત પાડનાર બાવીશમા તીર્થપતિ શ્રી અરિષ્ટ-નેમિના સ્તવનની વાત આપણે આજે કરવાની છે. એની રચના તદ્દન અનોખી પદ્ધતિએ કરાયેલી છે. અહીં મુમુક્ષુ આત્મા દૃષ્ટિગોચર થતો નથી. ‘ઇલિકા ભ્રમરીધ્યાનાત્ ભ્રમરીત્વમ્ અશ્નુતે’ એ ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના ટંકશાળી વચન પ્રમાણે એકવીશમા જિનના સ્તવનમાં જ અધ્યાત્મના પંથે ડગ ભરતો મુમુક્ષુ આત્મા સાથે જ મુક્તિ સન્મુખ આવી જાય છે.

એને આગળ ડગ ભરવાની જરૂર જ રહેતી નથી. અહીં તો શ્રી લાભાનંદજી નવભવની ગાઢ પ્રીતડી-થી બંધાયેલા આત્માઓની વાત કરે છે-જાણે કે અધ્યાત્મનું પાન કરાવતાં શ્રમિત થયા હોય તેમ ઘડીભર એ વાત વિસારી મેલી કેવલ રનેહ, પ્રીત અને પ્રેમના કર્ણપ્રિય સ્વરો કર્ણરંધ્રમાં યુગ્મયમાન કરી મેલે છે. ખરેખર આ પદ્ધતિ અનોખી છે. ચાલુ ક્રમથી વિલક્ષણ પણ છે અને આમ જનસમૂહની નજરે આશ્ચર્ય પમાડે તેવી પણ છે.

ચોવીશ જિનમાંનાં એની વાત વિશિષ્ટતા ધારણ કરનારી છે. ઉભયમાં પ્રસંગની કંઠક ભિન્નતા હોવા છતાં કેટલીક બાબતોમાં સામ્યતા વધુ છે. એમાં પણ પ્રેમની વાત તો મુખ્ય ભાગ ભજવે છે.

‘મદ્ધિ નેમ પરણ્યા નહીં, બીજા ઘરખારી’

એ કડી પરથી સહજ સમજાય તેમ છે કે ચાલુ અવસર્પિણી કાળમાં જે ચોવીશ તીર્થકરોએ આ ભારતવર્ષને પાવન કર્યું એમાં અખંડ બ્રહ્મ-ચર્યવ્રત ધારણ કરી, ચારિત્રનો પંથ સ્વીકાર્યો હોય તો તે શ્રી મદ્ધિનાથ અને શ્રી અરિષ્ટનેમિ એ બે જ છે. આ રીતે તેઓ નથી. તો પરણ્યા કે નથી તો

[૧૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગૃહસ્થજીવનમાં પચ્યા, છતાં ઉભયને પ્રેમના પ્રસંગ તો જરૂર સાંપડ્યા છે. શુદ્ધ પ્રેમીઓને શોભે તેવો એના વર્તીવ છે.

શ્રી મહિલાનાથ કુંવરીરૂપે જન્મેલા હોવાથી પૂર્વ-ભવના સ્નેહી એવા જુદા જુદા દેશના છ રાજકુમારોનો તેમના પર પ્રેમ થયો. તેઓ પરણવાના મિષથી મિથિ-લાનગરી પર કટક લઇ ચઢી પણ આવ્યા, જય પ્રાપ્ત કરી, મહિલકુંવરીને પરણી જવા સારું પરસ્પર શસ્ત્રના ખણખણાટ પણ શરૂ કરી દીધા. અવધિજ્ઞાનના બળથી એ પાછળનું સ્વરૂપ જાણી લઇ, શ્રી મહિલકુંવરીએ સુવર્ણપુતળીના દૃષ્ટાંતથી એ હ્યેને બોધ પમાડ્યો અને સયમમાર્ગના પથિક બનાવ્યા. શ્રી મહિલિજિનનું-સ્ત્રીપણે તીર્થ કર થવું એ અચ્છેરાશ્પ મનાય છે છતાં ખૂબી તો એ છે કે બીજા ત્રેવીશને કેવલ્ય-પ્રાપ્તિ પૂર્વે કંઈ ને કંઈ ઉપસર્ગ સહન કરવા પડે છે, અરે! થોડા દિન હજારથમાં ગયા વિના કેવલજ્ઞાન થવું નથી જ્યારે શ્રી મહિકુંવરીને દીક્ષા સ્વીકારી તે જ દિને કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. જેમ ઉપરના દાખલામાં પૂર્વભવના સ્નેહી મિત્રો પ્રેમ કરતાં દોડી આવે છે તેમ શ્રી આરજનેમિના પ્રસંગમાં ખુદ તીર્થ-પતિ પોતે વરઘોડે ચઢીને રાજેમતીને પરણવા જાય છે. ઉભય વચ્ચે સ્નેહનું સૂત્ર ગંઠાયને માત્ર અમુક વર્ષોના વહાણા વાયા છે અમ નથી પણ એ પાછળ તો લાગટ આઠ ભવનો શૃંખલાખંડ ઇતિહાસ સંકળા-એલો છે. આગળના ઉદાહરણમાં તો શ્રી મહિકુંવરી

પોતે પરણવા ઇચ્છતા જ નથી જ્યારે અહીં રાજુલ-ને તો લગ્નની પૂરી હોંશ છે; અને શ્રી નેમનાથ ચાલીચલાવી પરણવા આવ્યા પણ છે. એવામાં હરણીયાનું આક્રંદ સંભળાય છે અને ભગવાન રથ પાછો ફેરવાવે છે. આ બનાવ પર કવિઓએ કેવા કેવા કલ્પનાચિત્રો આલેખ્યા છે એ આપણે પ્રતિ-વર્ષ શ્રીકલ્પસૂત્રમાં શ્રવણ કરીએ છીએ. એમાં મૃગદંપતી, રાજુલ ને સખીયુગલ, તેમ પ્રભુ અને તેમના માતા-પિતાની સમન્નવટના પ્રસંગો ઠીક ઠીક જગ્યા રોકે છે અને જાતજાતના રસની જમાવટ કરે છે. એ બધાના વિસ્તૃત વર્ણનમાં ઉતરવાનો આ પ્રસંગ ન લેખાય એટલે ‘અલ’ અતિવિસ્તરેણુ’ એ વાક્યનું અવલંબન લઈ મૂળ વાત પર આવીએ. જ્ઞાનીની દૃષ્ટિ શ્રી નેમનાથના જવામાં અને પાછા ફરવામાં જે આશય નિહાળે છે તે પર દૃષ્ટિપાત કરીએ. તે કહે છે કે ત્રણજ્ઞાની અરિહંત પરણવાના તો હતા જ નહીં પણ માત્ર એ મિષથી જેની સહ આઠ ભવનો સંબંધ છે એવી રાજુલને ઇસારો કરવા ગયા હતા કે આ નવમા ભવમાં આપણે પ્રેમ તો બાંધવો છે પણ તદ્દન નિરાળી રીતે, માટે હું જે માર્ગ લઉં અને જ્યાં જઈ ત્યાં તું પણ આવી પહોંચવા કૃતનિશ્ચય બનજે. સાચા પ્રેમી તરફે ફરજ બળવવા ગયા હતા અને એ ફરજ બળવતાં જે ચિત્ર ખડું થાય છે તે શ્રીઆનંદધનજીના શબ્દોમાં આગળ પર જોઈશું.

(ગાહુ)

સંગ્રાહક:—પંચાસ શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ

ઉપદેશક પુષ્પો.

હાલમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથમાળાના ૭૮મા મણકા તરિકે ગુર્જર ભાષામાં ભગવાન શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીજીનું ચરિત્ર સુંદર ચિત્તાકર્ષક શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી બહાર પડ્યું છે. ઉક્ત ચરિત્રની એક કોપી ખાનગાડોમરા(પંજાબ)માં મને મળી. એની સફાઈદાર સચિત્ર પાઠી બાઈન્ડીંગ મનને લલચાવે એવી છે. અને બેઠાડતાં જ જગપ્રસિદ્ધ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી(આત્મારામજી) મહારાજની રંગીન તસ્વીરના દર્શન થયા, પછી દયાવારિધિ શેઠ માણેકલાલ સુનીલાલ જે. પી.નો ફોટો જોયો અને એઓના સત્કાર્યોની અનુમોદના કરી. ભગવાન શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીજીની સૌમ્ય પ્રતિકૃતિ(છબી)ના દર્શન કરી દર્શનને નિર્મળ કયો. પૂજ્યપાદ આચાર્ય-વર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજે પણ એ સૌમ્ય પ્રતિકૃતિના દર્શન કરી પ્રસન્નતા પ્રગટ કરી. ભગવાન શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીજીની બીજી બે પ્રતિકૃતિઓ અને ચંપાપુરીના પ્રાચીન અને અવીચીન બે દહેરાસરોની છબીઓ પણ આત્માને આનંદ આપે છે. એની છપાઈ, લખાઈ, કાગળ વિગેરે પણ સમયાનુસાર સુંદર છે. રા. રા. વલ્લભદાસભાઈની પ્રસ્તાવના તેમજ ગ્રંથપરિચય અને રા. રા. સુશીલની ભૂમિકા પણ વાંચવા લાયક છે.

ઉક્ત ચરિત્ર વિદ્વાન જૈનાચાર્ય શ્રી વર્ધમાનસૂરિજી મહારાજે ૧૨૯૯માં દંડનાયક આહવાદની પ્રાર્થનાથી સંસ્કૃત શ્લોકબદ્ધ ચાર સર્ગ અને પચીસ પ્રકરણમાં બોધપ્રદ સરસ રચના કરી, ભવ્ય જીવો ઉપર મહાન ઉપકાર કરેલ છે. જેમાં ભગવાન શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીજીના ત્રણે ભવનું અને ચ્યવન, જન્મ, દીક્ષા, કેવળ અને મોક્ષ એ પાંચે કલ્યાણકેનું તેમજ પુણ્ય પર પુણ્યાઢ્ય, રાત્રિભોજન ત્યાગ, ખાર વ્રત, રોહિણી આદિની રસપ્રદ, આહવાદક, સુંદર સુંદર કથાઓ આપી ગ્રંથ(ચરિત્ર)ને ગ્રંથ(ચરિત્ર)કર્તાએ ઘણો જ રોચક બનાવ્યો છે.

ગુર્જર ભાષાનંતરકર્તાએ પણ આધુનિક બંધથી ભાષાનંતર કરી રોચકતામાં વધારો કર્યો છે, યાને સોનામાં સુંઘ. પુસ્તક હાથમાં લેતાં જ વાંચવાને મન લલચાય છે અને સાલંત વાંચ્યા વિના છોડવાનું મન થતું નથી. મારા માટે પણ એમ જ બન્યું. ઉક્ત પુસ્તક મારા હાથમાં આવતાં જ વાંચવા માંડ્યું અને જલ્દી પૂરું કર્યું. એમાં એકથી એક રસિક મનનીય કથાઓ આવેલી હોવાથી એક પૂરી થતાં જ બીજી શરૂ કરવાનું મન થાય છે. એ કથાઓમાં સ્થાન સ્થાન પર ગ્રાહ્ય સુંદર ઉપદેશ પણ આપેલ છે—જમ ખીચડીમાં ઘી.

એકંદરે આ ચરિત્ર વાંચવા અને મનન કરવા લાયક છે. જેથી દરેક બંધુને વાંચવા મારી ભલામણ છે.

એમાં આવેલા ઉપદેશક વચનોનો સંગ્રહ કરી ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ના પ્રિય વાંચકોના કરકમલોમાં અર્પણ કરવામાં આવે તો કંઈકે લાભ થાય એવા શુભાશયથી સંગ્રહ કરીને “ ઉપદેશક પુષ્પો ” એવું ઉપનામ આપીને પ્રિય વાંચકોના કરકમલોમાં મૂકું છું. આશા છે કે પ્રિય વાંચકો આ સુગંધીદાર પુષ્પોની સુગંધ લાંબને પોતાના મગજને શાંતિ આપશે યાને લાભ ઉઠાવશે.

[૧૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ રહ્યા એ ઉપદેશક પુખ્તો—

“સજ્જનોને આનંદ ઉપજવનાર, સમગ્ર વસ્તુઓમાં લોકોત્તર સ્થાનરૂપ તથા પ્રાણી-માત્રનો ઉદ્ધાર કરવાના વ્યાપારથી શોભાય-માન એવો ધર્મ ચિરકાળ જ્યવંત રહો ! જેનાથકી બુદ્ધિ, લક્ષ્મી, વૃદ્ધિ અને સિદ્ધિ એ ચાર કામધેનુરૂપ બનીને સદા દ્વંડયા કરે છે તે ધર્મ તમારા મનના મનોરથને પૂર્ણ કરે ! પરોપકારી વસ્તુઓમાં એક ધર્મ જ સર્વોત્તમ છે. જે આશ્રિતો(આરાધકો)ને નિવૃત્તિ (મોક્ષ) આપે છે અને પોતે તો સત્તામાં પણ સ્પૃહા રહિત છે.”

“જગતના ઉત્સંગ(મધ્યભાગ)માં જેનો સુયશ પ્રસરી રહ્યો છે એવા સંતપુરુષો જ્યવંત વર્તે છે, કે જેમની મતિ ધર્મમાં નિરંતર લયલીન છે.”

“તે ધર્માચરણના દાન, શીલ, તપ અને ભાવ-એ ચાર પર્યાયો બુદ્ધિમાનોએ માન્ય રાખ્યા છે કે જે મનોવાંછિતોને આપનાર, જ્યંકર ભવસાગરમાં સેતુ(પૂલ) સમાન, પુણ્યના કારણરૂપ તેમજ મહાપુરુષોના ચારિત્ર સાંભળવાથી જ બુદ્ધિશાળી જનોના બાણવામાં આવી શકે છે.”

“અવિજ્ઞાતત્રયીતત્ત્વો, મિથ્યાસત્ત્વોલ્લસદ્ભુજઃ ।
હા ! મૂઢઃ શત્રુપોષેણ, મિત્રવ્લોષેણ હ્રણ્યસિ ॥૧॥

અહો ! ત્રણ તત્ત્વને જાણ્યા વિના મિથ્યા સત્ત્વ(પરાક્રમ)થી બુદ્ધને ઉછાળ નાર મૂઢ પુરુષ શત્રુને પોષવાથી અને મિત્રને ખાળવાથી હર્ષિત થાય છે.”

“જે તત્ત્વથી દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ તત્ત્વ-ત્રયીને જાણે છે તેની મતિ સત્ત્વમાં રમે છે,

અને તે જ મિત્રામિત્રનો ભેદ જાણી શકે છે. વીતરાગ પ્રભુ તે દેવ, તત્ત્વના ઉપદેશક તે ગુરુ અને કરુણાથી રમણીય તે ધર્મ-સુઝ જનોએ આ ત્રણ તત્ત્વો જાણાવેલ છે. તે જ સત્ત્વ કે જેના યોગે સંસારસાગર સત્ત્વર ઝાળંગાય, પરંતુ મરતાને માર મારવો તે તો મિથ્યા સત્ત્વ છે. જે રાગદ્વેષાદિક શત્રુઓ વારં-વાર દેહને બાળી રહ્યા છે તેમનો સમતારૂપ અસ્ત્રોથી વિચક્ષણ પુરુષોએ મૂળથી જ નાશ કરવો જોઈએ. પ્રાણીવર્ગ તે મિત્રો છે, જે દ્વેષ કર્યા છતાં તારા કર્મના નાશ માટે થાય છે, તે ક્રોધ કરે તો પણ તેને શમામૃતથી સારી રીતે ખમાવવો જોઈએ.

વિષયકષાયરૂપી જે શત્રુઓ છે તેમને મિત્રની જેમ પોષે છે અને પ્રાણીઓ જે મિત્રો છે તેને શત્રુ બનાવીને-માનીને મારે છે એવા અસજ્જનોને ઘિઠ્ઠાર હો !”

“આ અનાદિ સંસારમા અનાદિકાળના પોતપોતાના કર્મથી આ જીવ અવ્યવહાર-રાશિમાં દુઃસહ દુઃખોને ભોગવી આવ્યો છે. તે અવ્યવહારરાશિમાં અસંખ્યાતા ગોળા છે, એક એક ગોળામાં અસંખ્ય નિગોદ છે અને એક એક નિગોદમાં અનંત જીવો છે. જંતુ-ઓના પરસ્પરના નિવાસજન્ય અથડામણની પીડાથી દુઃખી થતો જીવ એકેન્દ્રિયમાં અનંતા ભવ ભમે છે, ત્યાં જ ચિરકાળ જન્મમરણ કરતાં કોઈ રીતે અકામ નિર્જરાના યોગે કેટલાંક કર્મોને ખપાવે છે. એ પ્રમાણે તે નિગોદમાં મહાવ્યથાને ભોગવીને દેવયોગે તે વ્યવ-

ઉપદેશક પુષ્પો.

[૧૯]

હારાશિમાં આવે છે. અહીં ઘણા કાળ સુધી સ્થાવરનો ભવ કરી કોઈ રીતે કર્મલાઘવથી મનુષ્યજન્મ પામીને તે જ ભવમાં સિદ્ધ થાય છે; પરંતુ પ્રાચે કરીને કેટલાક બહુલકર્મી જીવો પોતપોતાના કર્મયોગે સંસારમાં ચોરાશી લાખ જીવાયોનિમાં ભ્રમણ કરે છે. તે યોનિઓ આ પ્રમાણે છે: સાત લાખ પૃથ્વીકાય જીવોની, સાત લાખ અપૃથ્વીકાય, સાત લાખ તેઉકાય, સાત લાખ વાઉકાય, વનસ્પતિના સાધારણ ને પ્રત્યેક એવા બે લેહ છે તેમાં સાધારણ વનસ્પતિની ચૌદ લાખ અને પ્રત્યેકની દશ લાખ, બેઈદ્રિયની બે લાખ, તેઈદ્રિયની બે લાખ, ચૌરેઈદ્રિયની પાંચ બે લાખ, ચાર લાખ નારકીની, ચાર લાખ દેવતાની, ચાર લાખ તિર્થંચની અને ચૌદ લાખ મનુષ્યની એમ બધી મેળવતાં ચોરાશી લાખ યોનિ થાય છે. જીવોને ઉત્પન્ન થવાના સ્થાનો ઘણા હોવા છતાં જેના વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શાદિ સમાન હોય તેને એક યોનિ કહેવામાં આવે છે.

એ રીતે ઘણા ભવમાં ભમતાં ભમતાં જીવ મહાભાગ્યે મનુષ્યભવ પામે છે, તેમાં પણ આર્ય ક્ષેત્ર, શ્રેષ્ઠ કુળ, સંપૂર્ણ આયુ અને શરીર તેમજ ઈદ્રિયોતું નિરોગીપણું એ સર્વ ઉત્તરોત્તર મળવા હુલંભ છે. તે સર્વ પ્રાપ્ત થયા છતાં પણ ગુરુની પ્રાપ્તિ અને તેમાં પણ શાસ્ત્રશ્રવણ હુલંભ છે. તે શ્રવણ કર્યા છતાં પણ જીવને અંતરમાં શ્રદ્ધા ઉદ્ભવવી તે મુશ્કેલ જ છે. તે શ્રદ્ધા પણ પ્રાપ્ત થયા છતાં પુણ્યહીન પુરુષ પ્રાચે આધિ, વ્યાધિ ને પ્રમાદથી ધર્મ સાધવાને સમર્થ થઈ શકતો નથી.

કોઈ શુદ્ધાત્મા વિરલો પુરુષ જ સર્વ સુખોના કારણભૂત તથા મનુષ્યજન્મરૂપ વૃક્ષના ફળ સમાન ધર્મને નિરંતર સાધી શકે છે. કેટલાક ભાગ્યહીન અને દુષ્ટદ્વિધી હજી-યેલા માણસો અહો ! વિપરીત આચરણથી ધર્મની વિરાધના કરે છે ને પોતાના જ વૈરી બને છે. આરાધેલ અને વિરાધેલ ધર્મથી જ પ્રાણી ક્રમશઃ શુભાશુભ ફળને પામે છે. આ સિવાય કોઈ બીજું મુખ્ય કારણ નથી એમ નિશ્ચય કરી સત્કૃત્ય આચરીને ભવ્યાત્માએ અસાધારણ સંપત્તિઓને પ્રગટાવનાર એવો આ ધર્મ જ આરાધવા યોગ્ય જ છે.”

“તીર્થંકરસિદ્ધ ૧, અતીર્થંકરસિદ્ધ ૨, પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધ ૩, સ્વલિંગેસિદ્ધ ૪, પરલિંગેસિદ્ધ ૫, પુરુષલિંગેસિદ્ધ ૬, સ્ત્રીલિંગેસિદ્ધ ૭, નપુંસકલિંગેસિદ્ધ ૮, તીર્થંસિદ્ધ ૯, અતીર્થંસિદ્ધ ૧૦, બુદ્ધબોધિતસિદ્ધ ૧૧, એકસિદ્ધ ૧૨, અનેકસિદ્ધ ૧૩, સ્વયંબુદ્ધસિદ્ધ ૧૪ અને ગૃહસ્થલિંગેસિદ્ધ ૧૫-એ રીતે પંદર લેહે સિદ્ધ થાય છે. વળી એક સમયમાં એકથી આરંભીને અઢીદ્વીપમાં વધારેમાં વધારે એકસો ને આઠ જીવ સિદ્ધ થાય. સિદ્ધપણું મુખ્ય કારણ જિનેશ્વરોએ કેવળજ્ઞાન બતાવેલ છે. તે જ્ઞાન કર્મક્ષયથી થાય અને કર્મક્ષય ધ્યાનથી થઈ શકે. અંતર્મુહૂર્ત સુધી જે એકાગ્ર ચિંતન કરવું તે ધ્યાન અને તેના આર્ત ૧, રૌદ્ર ૨, ધર્મ ૩ અને શુકલ ૪-એમ ચાર લેહો પડે છે.

—(અપૂર્ણ)

શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિ.

લેખક : શ્રીયુત મોહનલાલ દલીચંદ દેશાધ

B. A. LL. B. Advocate.

પ્રસ્તાવ:-શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિનાં માતા-પિતા, જાતિ, જન્મસ્થાન હજી સુધી અજ્ઞાત રહ્યાં છે. સુભાગ્યે તેઓ જૈન શ્વેતામ્બર સંપ્રદાયના તપગરુડમાં શ્રી સોમસુન્દરસૂરિના પટ્ટધર થયેલા હોઈ તે ગરુડની (ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયકૃત તેમજ અન્ય) પટ્ટાવલીમાં તેમનાં જન્મદિ વર્ષો સાંપડે છે:-જન્મ સં. ૧૪૩૬, દીક્ષા સં. ૧૪૪૩, વાયક પદ સં. ૧૪૬૬, સૂરિપદ સં. ૧૪૭૮ (૧૪૭૬), સ્વર્ગવાસ સં. ૧૫૦૩ કાર્તિક શુદ્ધ ૧, જ્યારે સોમસુન્દરસૂરિનાં જન્મવર્ષદિ એમ છે કે: જન્મ સં. ૧૪૩૦ માધ વદિ ૧૪ શુક્ર પાદહણપુરમાં, દીક્ષા-વ્રત સં. ૧૪૩૭ પાદહણપુરમાં, વાયકપદ સં. ૧૪૫૦, સૂરિપદ સં. ૧૪૫૭, સ્વર્ગવાસ સં. ૧૪૬૯ (જ. ચૂ. કવિઓ ૨, ૭૧૯) એટલે જાને સૂરિઓનો જીવનકાળ પ્રાયઃ સરખો છે-એકનું આયુષ્ય ૬૯ ને બીજાનું ૬૭ વર્ષ. એકની ૬ વર્ષની વય હતી ત્યારે બીજાનો જન્મ થાય છે અને એકના સ્વર્ગવાસ પછી ચાર વર્ષે બીજાનો દેહોત્સર્ગ થાય છે. એક ૭-૮ વર્ષની વયે મુનિ-દીક્ષા લે છે ત્યારે બીજો ત્યારપછી પ્રાયઃ છ વર્ષે ૭-૮ વર્ષની વયે જ સાધુવ્રત સ્વીકારે છે એકને વાયકપદ ૨૦ વર્ષની વયે મળે છે તો બીજાને ૩૦ વર્ષની વયે પ્રાપ્ત થાય છે. એકને સૂરિપદ ગરુડનાયક દેવસુન્દરસૂરિ સં. ૧૪૫૭ માં પાટણમાં નરસિંહે કરેલા ઉત્સવપૂર્વક આપે છે, ત્યારે બીજાને તે સોમસુન્દરસૂરિ ગરુડનાયક થયા પછી સં. ૧૪૭૮ માં વડનગરમાં દેવરાજે કરેલા ઉત્સવપુરઃસર સૂરિપદ અર્પે છે. એક સં. ૧૪૬૯ માં સ્વર્ગસ્થ થાય છે તો બીજા તે પછી પ્રાયઃ ચાર વર્ષ તેમના પટ્ટધરની ગાદી શોભાવી દેવલોક સિધાવે છે.

આમ લગભગ આખું વિક્રમનું પંદરમું શતક

જાને સૂરિઓનું જીવન રોકે છે. સોમસુન્દરસૂરિએ અનેક ભવ્ય જૈન મંદિરોની પ્રતિષ્ઠા, અનેકને વાયકપદ અને આચાર્યપદનું મહાન ઉત્સવપૂર્વક દાન, પુષ્કળને આપેલી દીક્ષા, જીર્ણ પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર, લોકભાષામાં ગદ્યત્રયેની રચના આદિ ધર્મકૃત્યોથી જૈનધર્મ અને સાહિત્યની અનેક પ્રકારે સ્મરણીય સેવાઓ કરવામાં પાછી પાની કરી નથી. તેથી આ શતકને યા વાસ્તવિક રીતે સં. ૧૪૫૧ થી શરૂ થતાં અર્ધ શતકને 'સોમસુન્દર યુગ' એ નામ આપી શકાય તેમ છે. (જુઓ મારો 'જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ,' વિભાગ પાંચમો.)

ધાર્મિક સ્થિતિ:-આ વખતે જૈન ધર્મની સ્થિતિ શી હતી તેનો કંઈક ખ્યાલ મારો જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ જોવાથી આવશે. અન્ય ધર્મની સ્થિતિ જેતાં રામાનંદ અને કબીરના ઉપદેશ વૈષ્ણવ સંપ્રદાય-ભક્તિ સંપ્રદાય પર જળારી અસર કરી હતી. 'રામાનંદજી આખા ઉત્તર હિન્દુસ્થાનમાં ચાલતી દેશ ભાષામાં રામ-સીતાનાં નામનો મહિમા જગાવે છે તથા વર્ણભેદ સર્વથા નજી દે છે એમના મુખ્ય શિષ્યોમાં ચાર પુરુષ વિવિધ વર્ણના અને એક સ્ત્રી છે; એમાં કબીર (વણકર), પીપો (રજપૂત), સેનો (હજમ), ધનો (જાટ), રાષ્ટ્રદાસ (ચમાર) અને પદ્માવતીનાં નામ વિશેષ પ્રસિદ્ધ છે. કબીરજી-કબીર સાહેબને જ્ઞાન અને જ્ઞાનથી પ્રકાશિત થયેલી ભક્તિ સિવાય કંઈ જ ગમતું નથી. હિન્દુઓમાં તેમજ મુસલમાનોમાં ધર્મને નામે ચાલતી ક્રિયાઓને અને દુકાન-દારીઓને એ સખ્ત શબ્દમાં નિન્દે છે. મુત્તિપૂજા, રનાન, વ્રત, જપ, તપ વગેરે કર્મકાંડની પ્રક્રિયાઓનું તથા કાજ અને આચાર્યોના મિથ્યાજ્ઞાનનું ખંડન કરે છે અને 'રામ' અને 'રહીમ' હિન્દુ અને મુસલમાન બંનેનો ઇશ્વર એક જ છે એમ પ્રતિપાદન

શ્રી સુનિસુન્દરસૂરિ

[૨૧]

કરે છે. એમના વિશાળ ઉપદેશને લીધે હિંદુ અને મુસલમાન બંને કબીરજીને પોતાના તરીકે માને છે.' (જુઓ આચાર્યશ્રી આનંદશંકરનો હિન્દુ વેદધર્મ નામનો શિક્ષણપયોગી ગ્રંથ)

રાજકીય સ્થિતિ:—જિનપ્રભસૂરિ વિવિધ-તીર્થકલ્પ(સિંધી જન ગ્રંથમાત્રા)ના પૃ. ૩૦ માં જણાવે છે કે 'વિક્રમ સંવત ૧૩૫૬માં અલ્લાહ-દીન સુલતાનનો કનિષ્ઠ ભ્રાતા નામે ઉલૂખાને દિલ્લી-માંથી મંત્રી માધવથી પ્રેરાઈને ગૂર્જરધરામાં પ્રવેશ કર્યો. ચિતોડના રાણા સમરસિંહે ૬૩ ૬૪ મેનાડ દેશને અચાળ્યો. પછી તે હુમ્મીરનો યુવરાજ વાગડ દેશના મુદગાસય આદિ નગરો ભાંગીને આસાવલમાં આવ્યો. ગુજરાતનો રાજા કણ્વદેવ નાહો. સોમનાથ-ને ધણુના ધાથી ભાંગીને ગર્દભ પર રાખીને દિલ્લીમાં દાખલ કર્યા. વળી વણુથલીએ જઈ મંડ-લિક રાણાને દંડીને સોરઠમાં નિજ આણુ પ્રવર્તીવી આસાવલમાં પડાવ નાંખ્યો. મઠ, મંદિર, દેવાલય આદિ બાળતા હતા.'^૧ આ રીતે મુસલમાનોની ગુજરાતમાં આણુ પ્રવર્તી. રાજપૂતોનું રાજ્ય ગયું. પ્રાચીન ગુજરાતનું છેલ્લું પ્રકરણ પૂરું થયું.

અલ્લાહદીન સંબંધી કંઈક વિશેષ વર્ણન માટે જુઓ નાબિનંદનોદ્ધાર પ્રગંધ, પ્રસ્તાવ ૩, શ્લોક ૧ થી ૯. તેણે ગુજરાતનું આધિપત્ય અલપખાન

નામના સૂયાને સોંપ્યું હતું કે જેણે ઓસવાલ સમરસિંહને શત્રુજય તીર્થ કે જેના મૂલનાયક શ્રી આદિનાથની મૂર્તિનો ભંગ શ્વેચ્છોનાં સેન્યોએ કર્યો હતો તેનો ઉદ્ધાર કરવાનું આજ્ઞાપત્ર-કરમાન આપ્યું હતું. જુઓ તે જ ગ્રંથનો ત્રીજો પ્રસ્તાવ. આ રીતે દિલ્લીના સુલતાનો વખતોવખત પોતાના તરફથી સૂયાઓ નીમી ગુજરાતનો વહીવટ કરતા હતા. તેમ એકસો વર્ષ સુધી ચાલ્યું.

આવા સૂયાઓ—હાકેમો જ રાજના ખરા ધણી હતા. છેલ્લો સૂયો ઝફરખાન (બીજો) હતો. તેમા આપ વિષે એમ કહેવાય છે કે તે ટાંક જતનો રજપૂત હતો. તેનું નામ સાહારણ હતું ને તેના ભાઈનું નામ સાધુ હતું. ફિરોઝ તખલખ દિલ્લીની ગાદીએ બેઠો તે પહેલાં એક વખત પંજબમાં શિકાર કરવા જતાં ભૂલે પડીને ટાંક રજપૂતોના થાનેસર પાસેના એક ગામમાં જઈ ચલ્યો. ત્યાં ઉક્ત બંને ભાઈઓએ તેનો ધણો આદરસત્કાર કર્યો, ને પછી તે મહેમાનની ખરી પીછાત થતાં પોતાની બહેનને તેની સાથે પરણાવી અને મહેમાનનો પૂરો લાભ લેવાનું ચાલુ રાખ્યું. ફિરોઝ તખલખે સમજાવી બંનેને ધરલામી કરી વજિર-ઉલ્-મુલક અને શમશીરખાનનાં ૫૬-નામ આપ્યાં. તે ગાદી પર આવ્યો ત્યારે તો બંનેની સત્તા વધારી દીધી. શમશીરખાન અને વજિર-ઉલ્-મુલકના દીકરા ઝફરખાનને પોતાના જમ-ખાલા ધરનારા કરી અમીર બનાવ્યા. પછી સને ૧૯૩૧-વિ. સં. ૧૪૪૭ માં ઝફરખાનને ગુજરાતનો સૂયો બનાવી અગાઉના આપ અખત્યાર થયેલા શરિતખાન નામના સૂયાને પાછો મોકલવા, ને તે ન માને તો હાંકી કાઢવા ગુજરાત કે જ્યાં બહુ અખેડા બગ્યા હતા ત્યાં શાંતિ સ્થાપવા મોકલ્યો.

૧ અદતેરસય-છલ્પન્ને વિક્રમવરિસે (૧૩૫૬) અલ્લાહદીનસુરતાનસ કણિઠો માયા ઉલૂખાનનામ ધિજો દિલ્લીપુગઓ મંતિ માહવપેરિઓ ગુજ્જરધરં પઠિઓ । ચિત્તકૂઢાહિવઢ સમરસીહેજ દંદં દાઝં મેશવેસો તથા રવિસ્ત્રઓ । તઓ હમ્મીરજુવગઓ વગગઢવેસં મુહઢાસયાઈં નયરાણિ ય મંજિજ આસાવલીપ પત્તો । કળ્ણદેવરાયા અનઢ્રો । સોમ-નાહં ચ ઘળવાળગઢુએ રોવિઝળ દિલ્લીએ પેસેહ । પુળો વામળથલીએ ગંતું મંડલિક-રાગયં દંઢિતા સોરઠે નિઅઞ્ઞણં પઘઢવિતા આસાવલીએ આવાસિઓ । મઠ-મંદિરદેઝલાર્હિણ પઞ્જીલેઈં ।

—જિનપ્રભસૂરિકૃત વિવિધતીર્થકલ્પે પૃ. ૩૦

હિન્દુ રજપૂતમાંથી વટલી મુસ્લીમ થનાર પિતાના આ પુત્ર ઝફરખાનને ગુજરાતના માલેક જેવી પદવી મળી એટલે શી યાકી રહે? વટલેલમાં કટરતા, ઝનૂનીપણ, ઉચ્ચતા વિશેષ હોય છે ને તે વંશપરંપરા વિશેષ ને વિશેષ પ્રમાણમાં દેખા દે છે.

[૨૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચો વી શ તી થીં કર નું સ્ત વ ન

(કર્તા-મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)

મીઠા લાગ્યા છે મને આજના ઉગ્ગરા-એ રાગ

પહેલા રીખવહેવ ધીજી અજીતનાથ,
ત્રીજી સંભવનાથ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

પ્યારી છે વીરની ઉપાસના,

પહેંચ્યા છે મુક્તિના દ્વારમાં,

ચોથા અભિનંદન પાંચમા મુમતિનાથ,
છઠ્ઠા પદ્મપ્રભુ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

સાતમા સુપાર્શ્વનાથ આઠમા ચંદ્રપ્રભુ,
નવમા મુનિધિનાથ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

દશમા શીતલનાથ અગીયારમા શ્રેયાં-
સનાથ,

બારમા વાસુપૂજ્ય સ્વામી રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

તેરમા ત્રિમલનાથ ચૌદમા અનંતનાથ,
પંદરમા ધર્મનાથ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

સોળમા શાંતિનાથ સત્તરમા કુંથુનાથ,
અઠારમા અરનાથ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

ઓગણીસમા મહિનાથ વીશમા મુનિ-
સુત્રનાથ,

એકવીશમા નમિનાથ દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

બાવીશમા નેમિનાથ ત્રેવીશમા પાર્શ્વનાથ,
ચોવીશમા મહાવીર દેવ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

“લક્ષ્મીસાગર” નમે ચોવીશ જિણુંદને,
અજિતપદને કાજ રે;

ચારિત્રધર્મની ઉપાસના.

ઝંકરખાન નાગોર પાસેથી પસાર થતાં ખંભા-
તના લોકોના પ્રતિનિધિ મંડળે મળી રાસ્તિખાનના
જીવમેની ફરિયાદ કરી. તેને દિલાસો આપી પોતે
પાટણ આવી ત્યાંથી રાસ્તિખાન સામે ચડી તેને
હરાવ્યો ને भारी નાખ્યો. પછી ખંભાત જર્મીયાના
લોકોની ફરિયાદો દૂર કરી શાંતિ સ્થાપી.

ત્રીજો વર્ષ સને ૧૩૯૮-મં. ૧૪૪૯માં ઇડગના
રાવ પાસેથી, અને પછીના વર્ષે જુનાગઢ પાસેથી
ખંડણી લીધી. સોમનાથ જઈને તે દિન્દુઓનું
મંદિર તોડ્યું ને ત્યાં જુમામસીદ બાંધી તથા
થાણું થાપ્યું. માંડુ પર જતાં તે ગઢ ન જતાયો.
અજમેર મુસ્લિમ યાત્રા કરી સાંભર, દંડવાણના
રાજા સામે જઈ પછી દેલવાડા અને ઝાલાવાડના
રજપૂતો પર હથેલો કરી તેમને હરાવી પાટણ
સને ૧૩૯૬-સં. ૧૪૫૨માં આવ્યો. ઇડરનો ગઢ
જીતવા જતાં ત્યાંના રાજા રાવ રણમદલ
સાથે લડાઈ સને ૧૩૯૭ (સં. ૧૪૫૪)માં થઈ.
ને તેમજની ફતેહની ખબર સંભળાઈ. પ્રગી
ફાવટ આવી નહિ, એટલે રણમદલ સાથે સંધિ
કરી તેને પાટણ પાછા ફરવું પડ્યું. પછીના વર્ષમાં
સોમનાથના લોકો સ્વનંત્ર થવા માગે છે એમ ખબર
મળતાં લશ્કર લઈ જઈ, તેમને હરાવી ઇસ્લામ ધર્મને
દઢ પાયા પર બૂક્યો. પાંચમે વર્ષે પોતાના પુત્રને
સુલતાન બનાવ્યો ને તેણે કુર્ણીવતી-આસાવલને
રાજધાની કરી. પણ તે ટૂંક વખતમાં મરણ પામતાં
ઝંકરખાને પોતે સુલતાન બની મુઝફરશાહ નામ
રાખ્યું. સને ૧૪૦૭ (સં. ૧૪૬૩); પછી સને
૧૪૧૦-૧૧ (સં. ૧૪૬૬-૭)માં કહેવાય છે કે તેના
પૌત્ર અહમદશાહે આપેલ ઝેરથી તે અકાળે મરણ
પામ્યો ને તે અહમદશાહે ગાદીએ બેસી સને ૧૪૧૨માં
(સં. ૧૪૬૮ વૈશાખ વદિ ૩ રવિ દિને) આમા
વલતું નામ અદલી અહમદાવાદ (હાલનું અમદાવાદ)
રાખ્યું ને પછી એને વધારવા તથા મજબૂત કરવા
માંડ્યું. પહેલાં બંડો બાંધ્યાં, પણ તે બધાને દાબી
દઈ, જે જે તેની સામે થયા તેને જર કરી તેણે
પોતાની સત્તા ખૂબ જમાવી. તે અહાદૂર લડવૈયા

શ્રી મુનિસુન્દરસૂરિ

[૨૩]

હતો. ઇડર, આપાનેર, સંખેડા, માંડુ, મોડાસા, જુનાગઢ વગેરે શહેરો પર ચઢાઈ કરી સર્વત્ર પોતાની આજી વર્તાવી. તે સને ૧૪૫૯ (સં. ૧૫૧૩) માં મૃત્યુ પામ્યો. આમ વિક્રમ પંદરમા શતકમાં જુનરાતની રાજકીય સ્થિતિ હતી.

મેવાડમાં ખેતો મહારાજા સં. ૧૪૨૧માં ચિતોડની ગાદીએ બેઠો. તે વીર પ્રકૃતિનો હોઈ અનેક લડાઈઓ લડ્યો (ચિત્રકૂટ પ્રશસ્તિ. શ્લો. ૧૦). તેણે મંડલગઢ તોડ્યો; માલવાના યવન રાજા અમીશાહને જીત્યો. પછી લાખો રાજા સં. ૧૪૩૯માં ગાદીએ આવ્યો. (ચિ. પ્ર. શ્લો. ૧૧) તે સં. ૧૪૭૫ સુધી હયાત જરૂર હતો. તેના પછી મોકલ નામનો રાજા થયો. (ચિ. પ્ર. શ્લો. ૧૨ થી ૧૭) પછી તેનો પુત્ર કુંભકર્ણ-કુંભો રાજા સં. ૧૪૯૦માં ચિતોડના રાજસિંહાસને વિરાજ્યો અને 'હિન્દુ સુરત્રાણુ' એટલે હિન્દુ આદર્શાહ આદિ ગિરદોન સાર્થક કરતો મહાપ્રતાપી ને પરાક્રમી સાથે દાની ને વિદ્વાન પ્રજાપ્રિય રાજા તરીકે રાજ્ય કરી, અનેક ગઢોન જીતી મેવાડને મહારાજ્ય બનાવી પોતાના પુત્ર હિદાને હાથે અકાળે સં. ૧૫૨૫માં મૃત્યુ પામ્યો. જૂની શિરોહી સં. ૧૪૬૨માં દેવડા રાવ શિવભાઈ વસાવીને ત્યાં રાજધાની કરી, પછી તેના પુત્ર સહસ્રમલ્લે સં. ૧૪૮૨માં નવી શિરોહી વસાવી ત્યાં રાજ્યગાદી સ્થાપી. ઇડરમાં આ વખતે રણમલ્લરાજ (સોમસોભાગ્ય ૬, શ્લો. ૪; કિયારતનસમુચ્ચય પ્રશસ્તિ શ્લો. ૨, પીટર્સન રિપોર્ટ ૬, પૃ. ૧૭) અને તે પછી તેના પુત્ર પુન્જ-પુન્જે રાજ્ય કરતા હતા. જુએ સોમસોભાગ્ય ૬, શ્લો. ૬ ને ૭ કે જેમાં જણાવ્યું છે કે “જે શ્રી પુન્જ રાજાએ રણભૂમિમાં પોતાની જીજ્ઞાસા બળથી આદર્શાહી રાજસેનાનો નાશ કર્યો હતો તેથી ‘વીરાધિવીર’ એવું ઉન્નવળ બિરુદ મેળવ્યું હતું”—આ આદર્શાહી સેના ઉપર્યુક્ત જુનરાતના સુલતાન અહમદશાહની હોવી ધટે. તેને

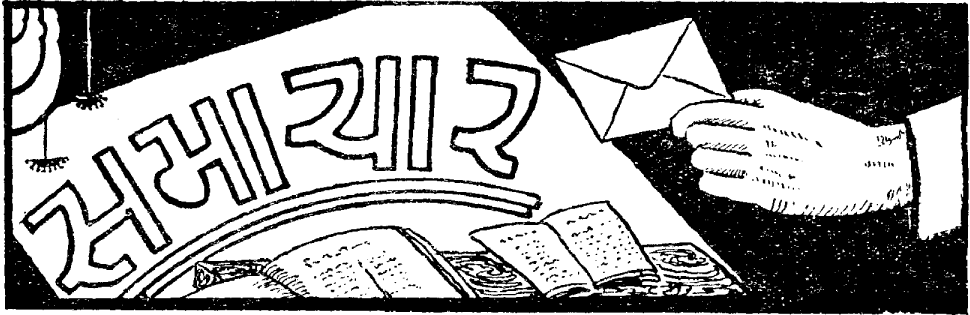
આ પુન્જેરાવ બહુ જ હેરાન કરતો. ઘણી વખત તે ઇડર પર લશ્કર લઈ ગયો. પણ રાવ હાથમાં ન આવતો અને પાસેના પર્વતોમાં સહીસલામત રહેતો. આથી તે રાવને આંજી નાંખવા અને હીલચાલને કાયમ બંધ રાખવા અહમદશાહે ઇડરની દક્ષિણ-પશ્ચિમે ૧૮ માઇલ દૂર હાથમતી નદીના કાંઠે એક કિલો બાંધી તેનું નામ અહમદનગર રાખ્યું—સને ૧૪૨૭-૨૮ (સં. ૧૪૮૩-૮૪) અને ત્યાં ટંકશાળ સ્થાપી પોતાના સિક્કા પાડ્યા. રાવ પુન્જે સં. ૧૪૮૪માં મરણ પામ્યો.

આપાનેર-પાવાગઢમાં જયસિંહ નામનો રાજા હતો. તે ગઢ પર ઉક્ત અહમદશાહે સને ૧૪૧૮ (સં. ૧૪૭૪)માં ચઢાઈ કરી, પણ તે તેને લઈ ન શક્યો—આસપાસનો પ્રદેશ ખેદાનમેદાન કર્યો. સને ૧૪૮૨ થી ૮૪ (સં. ૧૫૩૮ થી ૪૦) એ બે વખત તે ગઢને જીતવા મહમદ બેગડાએ ગાળ્યાં અને આખરે લીધો ને ત્યાં મુસ્લીમ રાજ્ય થયું.

સૌરાષ્ટ્રમાં જોધપે તો સં. ૧૪૫૪ માં ઉક્ત અંકરખાને કાંઠા પરના સ્થાનિક ઠાકોરોના પરાભવ કરી સોમનાથનું દહેરું ત્રીજી વખત નાશ કર્યું. એક સોરઠમાં અને બીજી માંગરોળમાં એમ બે મુસલમાન હાકેમ નીમ્યા. સોરઠનું થાણું સોમનાથ પાટણમાં હતું. સં. ૧૪૭૦માં ઉક્ત અહમદશાહે જુનાગઢના ચૂડાસમા રા. મેલકને વળુથલી પાસે હરાવ્યો. જુનાગઢ પાસેથી ખંડણી લીધી; ઝાંઝા રજપુતો અને ગોહિલોને પણ પોતાના ખંડિયા કર્યા. રા. મેલક પછી જયસિંહ (લેખ સં. ૧૪૭૩) ને મહિપાલ (લેખ સં. ૧૪૮૮, સં. ૧૪૯૫), પછી રા. મંડલિક સં. ૧૫૦૭માં જુનાગઢની ગાદીએ આવ્યો.

ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિમાં જૈનોની પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તે હવે પછી જણાવીશું.

(આલુ)

પાણીની રેલમછેલ-દૈવી ચમત્કાર.

ન્યાયામ્બોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ સં. ૧૯૫૨ના વૈશાખ સુદિ પુનમની સનખતરામાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી ગુજરાંવાલા પધારતાં પસરૂર પધાર્યા. પસરૂરમાં દેવપૂજક જૈન કોષ્ટ નહિ હોવાથી તેમજ અધા સ્થાનક-વાસીઓના ઘરો હોવાથી ઉકાળેલું પાણી ન મળવાથી પંજાગની સખત ગરમીમાં બપોર પછી વિહાર કરવો પડ્યો હતો. તે વખતે દૈવકોષ્ટથી કહો કે કુદરતના બળે કહો યા પસરૂરના અસહભાગ્યે કહો, ગમે તે કારણે પસરૂરના કુવાઓનું પાણી સૂકાઈ ગયું અર્થાત્ પાણી ઓછું થઈ ગયું, જેથી લોકોને પાણી માટે સહન કરવું પડતું હતું. પણ પસરૂરના સહભાગ્યે ૪૬ વર્ષ પછી આ વર્ષે એઓશ્રીજીના પદપ્રભાવક પંજાગકેશરી અજ્ઞાનતિમિરતરણિ કલિકાલકલ્પતરુ આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજના શુભાગમનથી પસરૂરના કુવાઓનું પાણી પાછું ઉભરાઈ ગયું છે-પાણીની રેલમછેલ થઈ ગઈ છે. લોકોને પાણીનું દુઃખ દૂર થયું અને શાસનનો મહિમા થયો. આ પણ એક દૈવી ચમત્કાર જ કહેવાયને ?

તા. ૧૮-૭-૪૧ના દિવસે બપોરે પસરૂરનિવાસી લાલા કરતૂરીલાલજી આચાર્યશ્રીજીના દર્શનાર્થે આવ્યા અને ઘણા બાઈઓની સમક્ષ આ વાત કહી સંભળાવી.

ગુરુદેવ ! આપનું અમારા નગર(પસરૂર)માં

એવી કોઈ શુભ પળે પધારવું થયું કે જેથી અમોને વર્ષોથી પાણીનું દુઃખ વેલું પડતું હતું તે મટી ગયું છે. આપશ્રીજીના શુભાગમનના દિવસે રાત્રિની સભામાં શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના અધિષ્ઠાતા શ્રી અનંતરામજી વક્રીલે ખૂતંદ અવાજે ભાષણ આપતાં જણાવ્યું હતું કે આપણા સહભાગ્ય છે કે આપણા નગરમાં આવા ઉચ્ચ કોટિના મહાત્માનું પધારવું થયું છે. આપણે સૌએ જે અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું છે, જે ભાવભક્તિ કરી છે, એના પ્રતાપે આચાર્યશ્રીજીની કૃપાથી પાણીનું જે દુઃખ છે તે હવે દૂર થઈ જશે, અર્થાત્ ૪૬ વર્ષ પૂર્વે જ્યારે મોટા ગુરુમહારાજ ન્યાયામ્બોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ અહીં પધાર્યા હતા ત્યારે એ ઓને ગરમ પાણી ન મળવાથી જેઠ મહિનાની સખત ગરમીમાં બપોર પછી વિહાર કરવો પડ્યો હતો. તે વખતે આપણા અસહભાગ્યે કે દેવના કોષ્ટથી કુવાઓનું પાણી સૂકાઈ ગયું હતું-ઓછું થઈ ગયું હતું, તે હવે આચાર્ય ભગવાનની કૃપાથી પાછું આવી જશે-પાણીની રેલમછેલ થઈ જશે એમ મને મારો આત્મા સાક્ષી આપી રહેતો છે. ગુરુદેવ ! અધિષ્ઠાતાજીના આ વચનો સત્ય પડ્યા છે. કુવાઓમાં પાણી પુરુકળ આવી ગયું છે. અમારા અજ્ઞેન બંધુઓ કહી રહ્યા છે કે આ બધો પ્રતાપ એ મહાપુરુષનો જ છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના

[૨૫]

પંજમ સમાચાર.

પંજમકેશરી આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજી મહારાજ પોતાની પંન્યાસ સમુદ્રવિજયજી આદિ શિષ્યમંડળી સાથે શીયાલકોટ શહેરમાં ચાતુર્માસ ગિરાજવાથી જૈનધર્મની સારી પ્રગતિ થઇ રહી છે.

આચાર્યશ્રીજી દરરોજ શ્રી આત્માનંદ જૈન ભુવનમાં જૈનધર્મ, મૂર્તિમંડન, પ્રભુપૂજા, માંસત્યાગ, ગૃહસ્થાનું કર્તવ્યોદિ વિવિધ વિષયો પર જોરદાર વ્યાખ્યાનો આપી જ્ઞાનામૃતનો પ્રવાહ વહેવડાવી રહેલ છે. એનો લાભ દેવપૂજક જૈનો ઉપરાંત બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિ, શીખ, ઇસાઇ, મુસલમાન વિગેરે વિગેરે ખૂબ ઉઠાવી રહેલ છે.

અહારગામેથી ભક્તગણ પણ અવારનવાર દર્શનાર્થે આવી લાભ ઉઠાવી રહેલ છે.

વિદ્વંસંતોષીઓ વ્યાખ્યાન આદિમાં વિદ્વંસ નાખવા મથે છે, પણ એ ગિયારાઓનું કંઈ ચાલતું નથી. વિદ્વંસંતોષીઓ આ ઐક્યના સમયમાં પણ ઐક્ય કરવા ચૂકતા નથી એ આશ્ચર્યની વાત છે. ગમે તેમ કરે પણ હવે સ્યાલકોટ શહેરમાં જૈન ધર્મનો વિજયવાવટો સદૈવ ફરકતો રહેશે એ નિસંશય વાત છે.

રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી અગ્રવાલ ઓન-રરી માજીસ્ટ્રેટ, લાલા ભગવાનદાસજી અગ્રવાલ વિગેરે ઘણા ભાઈઓ દૂર રહેવા છતાં વ્યાખ્યાનના સમય પહેલાં જ આવી પોતપોતાનું સ્થાન સંભાળી શે છે !

અધારણ સમિતિ.

શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા (મુ'અઇ)ની સ્થાપના ગયા ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ મુ'અઇ માં થઈ ગઇ છે. હીરાચંદભાઇ મલ્યારી તથા શાહ વાડીલાલ જેઠાલાલ તેના સેક્રેટરીઓ ચૂંટાયા છે. આ સંસ્થાની શેઠ ફૂલચંદભાઇ શામજી-ના પ્રમુખપણા નીચે એક મીટિંગ અશાડ વદિ ૧૧ ના રોજ શેઠ મોતીલાલ મળજીની પેઠી ઉપર મળી

સ્વીકાર અને સમાલોચના

લેખસંગ્રહ ભા. ૫ મો.

સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજીના શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં આવેલા લેખોનો આ સંગ્રહ છે જે મનનપૂર્વક વાંચવા લાયક છે. પ્રકાશક. શ્રી કર્પૂરવિજયજી રમારક સમિતિ-મુ'અઇ. કિંમત પાંચ આના

સાભાર સ્વીકાર.

૧. શ્રીયશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ-પાલીતાણાનો સં. ૧૯૯૬ની સાલનો ત્રેવીસમો વાર્ષિક રિપોર્ટ તથા હિસાબ મળેલ છે.

૨. શ્રી જૈન બાળ વિદ્યાર્થી ભુવન તથા શ્રી જૈન વિદ્યાર્થી કેળવણી ફંડનો સં. ૧૯૯૫ની સાલનો રિપોર્ટ હિસાબ તથા શ્રી જૈન યુવક મંડળ ભાવનગરનો સં. ૧૯૯૩ થી ૧૯૯૭ ના ફાગણ વદિ ૩ સુધીનો અહેવાલ તથા હિસાબ મળેલ છે.

૩. શ્રી તળાજી વર્ધમાન તપખાતાનો સં. ૧૯૯૫ ના કારતક શુદ્ધિ ૧ થી સં. ૧૯૯૭ ના ચૈત્ર વદિ ૩૦ સુધીનો રિપોર્ટ મળ્યો છે. તીર્થ-ક્ષેત્રમાં વર્ધમાન તપખાતું વ્યવસ્થિત ચાલે અને તેનો લાભ જૈન બંધુઓ અને બહેનો લે તે પ્રશંસનીય છે.

હતી. જેમાં થયેલ કાર્યોનો રિપોર્ટ જણાવવા પછી તેના ઉદ્દેશની પત્રિકા વાંચી સંભળાવી હતી. છેવટે ૧ મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલીસીટર, ૨ શેઠ ફૂલચંદભાઇ શામજી, ૩ શેઠ લલ્લુભાઇ કરમચંદ ૪ મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી તથા ૫ હીરાભાઇ રામચંદ મલ્યારી એ પાંચ ભાઈઓની અધારણ સમિતિ નિમવામાં આવી હતી અને સભ્યોના પ્રકારોની હકિકત નક્કી કરી હતી.

[૨૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકનું ૩૯ મું
વર્ષ શરૂ થતાં મુનિમહારાજશ્રી તરફથી
મળેલ શુભ આશીર્વાદો.

જે હિન્દુસ્તાન અને પાશ્ચિમાત્ય દેશોમાં જૈન
ધર્મનો વિજયડંકો વગાડી ગયા છે, હજારો ભવ્ય
જીવોને સન્માર્ગમાં જોડી ગયા છે, મોટા મોટા
તાત્ત્વિક ગ્રંથરતો રચી સાહિત્યનો ખજાનો જૈન
સમાજને સુપ્રત કરી ગયેલ છે, ગગનચુમ્બી દહેરા-
સરો બંધાવી પોતાના કીર્તિસ્તંભો ઊભા કરી ગયા
છે, તે મહાપ્રભાવિક ન્યાયામ્બોનિધિ જૈનાચાર્ય
શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વર(આત્મારામ)જી મહારાજના
સ્મરણાર્થે એઓશ્રીજીના શુભ નામથી પ્રસિદ્ધ થતું
આત્માને આનંદ અર્પણ કરનાર શ્રી આત્મા-આનંદ-
પ્રકાશ આત્માનંદ પ્રકાશ ૩૯ વર્ષ વિવિધ વિષયોના
લેખોથી જૈન સમાજની સેવા કરી, જૈન સમાજના
આત્માને આનંદ આપી, ૩૯ વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે,
તે જાણી મારા આત્માને અનહદ આનંદ થાય છે.
એ મહાપુરુષની સુકૃપાથી આ આત્માનંદ પ્રકાશ
ચિરકાળ સુધી જયવંતુ વર્તે અને સાંસારિક આત્મા-
ઓને આનંદ પહોંચાડતું રહે એ જ શુભાકાંક્ષા.

પંડાબકેશરી અજ્ઞાનતિમિરતરણિ
કલિકાલકલપતરુ આચાર્ય શ્રીમદ્વિજય-
વદલભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય
પં. સમુદ્રવિજયજી ગણિ-સ્વાલકોટ સિદ્ધી,

“આત્માનંદ પ્રકાશ” પોતાના માસિકના ૩૯ મા
વર્ષમાં પ્રવેશે છે જાણી આનંદ. સભાએ સુંદર
અણમોલ પુસ્તકો સુંદર રીતે, નવીન અને આકર્ષક
પદ્ધતિએ પ્રકાશિત કરી જૈન સંઘની મહાન સેવા
બજાવી છે. આત્માનંદ પ્રકાશ પણ બાહ્ય અને
અભ્યંતરથી જૈન સંઘને પ્રકાશ આપે એ જ શુભેચ્છા.

મુનિ દર્શનવિજયજી—અમદાવાદ.

Congratulation for happy new
year of Atmanand Prakash.

Muni Shree Hemendrasagar.

અભિનંદન

લે. મુનિ હેમેન્દ્રસાગર.

(હરિગીત)

આત્માતણા આનંદની,
લહરી જગાવી જૈનમાં,
સંસ્કાર આચ્યા દિવ્ય,
વળીચેતનજગાડ્યું જૈનમાં;
તપત્યાગના સૂચોદયી,
સાધુત્વને દઢતર કંચુ,
અથો પ્રગટ કીધા મનોહર,
સર્વમાં ગૌરવ ભર્યું. ૧

કીર્તિ જિનેશ્વર ધર્મની,
દિશ દિશ વિષે પ્રસરી રહી,
તેની પ્રભા સાત્ત્વિક રૂડી,
વ્યાપી ભવિ ઉરની મહી;
મંગલ ગીતો આનંદ,
ધ્વનિનાં ગૃહગૃહે ગાજરહે,
અભિનંદનો સત્કાર્ય ચોજ,
સર્વનાં હોંશે અહો. ૨

નૂતન ઉષા શોભી રહી,
આ નવ્ય વર્ષે પત્રની,*
પ્રતિવર્ષ થાઓ ઉન્નતિ,
આ ભવ્ય અક્ષર-સત્રની;
બુદ્ધિબળે આગળ વધો,
હોંશે અનિત સિદ્ધિ વરો,
હેમેન્દ્ર દે આશિષ શુભ,
જિનચરણ ભજી ભવને તરો. ૩

અનુકૃપ.

આનંદે વિજયી થાઓ, આત્માનંદ સભા સદા;
આત્માનંદ પ્રકાશેથી, પામો ઉન્નતિ સર્વદા.

* આત્માનંદ પ્રકાશ.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શાહ શશીકાંત ત્રિભુવનદાસ.	વડોદરા	લાઘક મેમ્બર
૨. પ્રો. ખીમચંદભાઈ ચાંપશીભાઈ શાહ એમ. એ. ભાવનગર		"
૩. મહેતા શાંતિલાલ ગંભીરદાસ. એલ. સી. ઇ.	"	વાર્ષિક મેમ્બર
૪. વકીલ વૃજલાલ બકોરદાસ.	"	"
૫. મહેતા જેઠાલાલ મોરારજી.	વરતેજ	"
૬. શાહ સૌભાગ્યચંદ જીવણભાઈ.	ભાવનગર	"

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અદ્ય નકલો જ સિલિકે છે,
જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ભાગ	શ. ૩-૮-૦	(૬) બૃહત્કલ્પસૂત્ર	ભા. ૪ થો	શ. ૬-૪-૦
(૨) ,, દ્વિતીય ભાગ	શ. ૩-૮-૦	(૭) ,,	ભા. ૫ મો	શ. ૫-૦-૦
(૩) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૧ લો	શ. ૪-૦-૦	(૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ચાર કર્મગ્રંથ		શ. ૨-૦-૦
(૪) ,, ભા. ૨ જો	શ. ૬-૦-૦	(૯) પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ ભા. ૨ જો		શ. ૪-૦-૦
(૫) ,, ભા. ૩ જો	શ. ૫-૮-૦			
(૧૦) ત્રિપિષ્ઠલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ છું પ્રતાકારે તથા બુકાકારે શ. ૧-૮-૦				

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ શ. ૨-૦-૦

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ શ. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેવું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના-સંકલના વિદ્વતાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્લોકોની કર્મતત્ત્વ વિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દ્વિગંધરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા રચે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જોયા એન્ડીક કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના શ. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ બુકું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.)

Reg. No. B. 431.

શ્રી તીર્થંકર ભગવાનના સુંદર ચરિત્રો.

૧. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦૦
૨. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ ભો.	રૂ. ૨-૦-૦૦
૩. સદર ભાગ ૨ ભો.	રૂ. ૨-૮-૦૦
૪. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦૦
૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.	રૂ. ૩-૦-૦૦
૬. શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર.	રૂ. ૨-૮-૦૦
	રૂ. ૧૩-૮-૦૦

ઉપરના વિસ્તારપૂર્વક ચરિત્રો એક સાથે બધાં લેનારને અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ અનેક સુંદર ચિત્રો સહિત સાદા કપડાનાં પાકા બાઈન્ડીંગવાળો શ્રીપાલ રાસ અર્થ સહિત (રૂ. ૨-૦-૦૦ ની કિંમતનો) બેટ આપવામાં આવશે.

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે બોંધા છે. વાંચવાથી આહુલાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચરિત્રવાન બનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાના પાકા બાઈન્ડીંગથી બંધાઈ અને કેટલાક તો સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકભાણા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦૦	(૬) સુદૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦૦	(૧૦) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા	રૂ. ૧-૦-૦૦	(૧૧) શ્રીપાળરાખનો રાસ સચિત્ર અર્થ સહિત	
(૪) સુમુખવૃષ્ટિ ધર્મ પ્રભાવકોની		સાદું પૂઠું	રૂ. ૧-૪-૦૦
કથા	રૂ. ૧-૦-૦૦	રેશમી પૂઠું	રૂ. ૨-૦-૦૦
(૫) આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો	રૂ. ૧-૦-૦૦	(૧૨) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦૦
(૬) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦૦	(૧૩) શત્રુજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦૦
(૭) કુમારપાળ પ્રતિભોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦૦	(૧૪) સાળમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૪-૦૦
(૮) જૈન નરરત્ન ભાષાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦૦	(૧૫) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦ ૧૦ ૦

શ્રી ઉપયોગી સુંદર ચરિત્ર—

સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(લેખક : રા. સુશીલ)

(રાગરૂપી આગ અને દ્રેષરૂપી કાળાનાગને શાંત કરવામાં જળ અને મંત્રની

ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત રસિક કથાગ્રંથ.)

આ શ્રી ઉપયોગી કથાની રચના જૈન કથાસાહિત્યમાં અહુ જ આદરને પાત્ર બનાવે છે. વૈરથી ધમધમતા અને રાગ-મોહથી મૂંઝાતા હૈયાને શાંત બનાવવાની કલાકુશળતા અને તાર્કિકતા કર્તૃ વિદ્વાન મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે.

કથારસિક વાચકવર્ગ કંટાળી ન જાય તે માટે પ્રથમ કથા-ચરિત્ર પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશશ્લોકો (મૂળ સાથે ભાષાંતર) સુધાગિંદુ અપ્રમાણે ગોઠવીને ગ્રંથ આધુનિક પદ્ધતિએ મૂળ આશય સાચવી તૈયાર કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્ર-કથા અને પ્રાચીન સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતી અણુમોલ અને અનુપમ ગ્રંથ છે. એન્ટીક પેપર ઉપર સુંદર અક્ષરો અને રેશમી કપડાના સુશોભિત બાઈન્ડીંગથી બંધાઈ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦૦ પોસ્ટેજ અલગ.